విషవలయం

ఉప్పలూరి ఉషారాణి

"నా పేరు విశాల!" అందామె కూర్చుంటూ. ఆమె మాట్లాడుతూంటె వీణ మీటినట్లుగా వుంది.

"చూడండి విశాలగారూ! మాకు మీలాంటి పసుచుపిల్లలు కాదు కావాల్సింది. కనీసం 30 సంవత్సరాలన్నా వుండాలి. అసలు మా అడ్వర్ టైజ్ మెంట్ సరిగ్గా చూశారా?" అడిగాడు రవిధర్ అనుమానంగా ఆవిడను చూస్తూ.

రవిధర్, సుశీలాదేవిగారి సెక్రటరీ.

తలూపిందామె "మీకు ఓ నర్స్ కావాలి!"

"అవును. సుశీలాదేవిగార్ని అనుక్షణం కనిపెట్టి వుండటానికి ఓ నర్స్ కావాలి. ఆమెకి కళ్ళులేవు. అంటె పూర్తిగా కాదు. ఏదైనా మసగ్గా కన్పిస్తుంది. ఆమెకి ఎలాంటి ఇబ్బందీ

కలగకూడదు. ఆమెకి ప్రస్తుతం ఆరోగ్యంకూడా సరిగ్గా లేదు. వేళకి మందులు ఇవ్వాలి. ఆమెని అనుక్షణం కనిపెట్టి వుండాలంటె, మీలాంటి యువతుల తరంకాదు. అంటె మిమ్మల్ని ఈజీగా తీసిపారేస్తున్నాననిమాత్రం అనుకోవద్దు. అలాంటి పనులు చేయాలంటె బాగా ఓర్పుకావాలి" ఆగాడు రవిధర్.

విశాల మరోసారి అందంగా నవ్వింది.

"మిస్టర్ రవిధర్, నేను బాగా ట్రెయిన్డ్ నర్స్ నని మర్చిపోతున్నారు. గుంటూరు మిషన్ హాస్పిటల్ లో నాలుగు సంవత్సరాలు పనిచేశాను. నాదగ్గిర సర్టిఫికెట్ కూడావుంది" విశాల తన బాగ్ లోంచి సర్టిఫికెట్ తీసి రవిధర్ కి అందించింది.

రవిధర్ దాన్ని అందుకుని ఓమారు పరీక్షగా చూసాడు.

"ప్రటీక్ ఆల్ రైట్. కాని ఈ పని ఇక్కడమాత్రం మీరు చేయలేరని నాకు అన్పిస్తోంది. ఓపికా, సహనం అవసరం" నెమ్మదిగా అన్నాడతను.

విశాల ప్రాధేయపూర్వకంగా అంది: "మిస్టర్ రవిధర్. దయచేసి ఈ చిన్న అవకాశాన్ని ఇప్పించండి. కొద్దికాలం లోనే నేను ఎలాంటిదాన్నో మీకు తెలుస్తుంది" అందామె దీనంగా.

ఆమె మొహం చూడగానే రవిధర్ హృదయం జాలితో నిండిపోయింది. "ఆల్ రైట్. మీరు అంతగా కోరుతున్నారని ఈ పోస్ట్ మీకిస్తున్నాను. ఆ తర్వాత మీ నడవడిక మీద ఆధారపడివుంటుంది" అని కుర్చీలోంచి లేచాడు. "రేపు ఉదయం ఓసారివచ్చి చూడండి నన్ను" అన్నాడతను.

విశాల తలవూపి వెళ్ళటానికి తయారయింది. రవిధర్ ఆశ్చర్యంగా ఆమె వంక చూసాడు.

"విశాలా మీరు ఎంతజీతం ఎక్స్‌పెక్ట్ చేస్తున్నారు. ఆ విషయం మీరు అడగలేదు."

విశాల నవ్వింది. "అది మీరు నిర్ణయించాల్సిన విషయం" అని తలుపు తెరుచుకుని వడివడిగా వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళినవైపే చూస్తూ నిలబడ్డాడు రవిధర్.

2

హోటల్ 'నాగార్జున' ఎప్పుడూ వచ్చేపోయే వాళ్ళతో సందడిగా వుంటుంది. సాధారణంగా అందులో విదేశీ ప్రయాణీకులు బసచేస్తుంటారు.

హోటల్ నాగార్జునముందు టాక్సీ దిగింది విశాల. వడివడిగా నడిచింది రెస్టారెంట్ లోనికి.

తలుపుదగ్గర నిలబడి ఓసారి అంతా కలయచూసింది.

ఆమె దృష్టి మూలగా కూర్చునివున్న ఇరవైఎనిమిదేళ్ళ యువకుడిమీద పడింది. ఆ వైపుగా ఆమె నడవసాగింది.

విశాల రాకను గమనించి ఆ వ్యక్తి చిన్నగా నవ్వాడు. విశాల అతని దగ్గిరికి చేరుకుంది. అతని ప్రక్కనున్న కుర్చీలో చతికిలబడింది.

"సక్సెసేనా?" అడిగా డతను.

విశాల తలూపింది.

"థాంక్ గాడ్! మొత్తానికి సాధించావు. ఏమవుతుందోనని హడలిచచ్చిపోతున్నాను. ఎప్పుడు జాయిన్ అవుతున్నావు?" అడిగాడు ఆమెవంక చూస్తూ.

ఆమె నెమ్మదిగా అంది. "రవిధర్ రేపు ఓసారి రమ్మన్నాడు" అని ఓ క్షణం ఆగింది. "అసలు మనప్లాన్ సక్సెస్ అవుతుందంటావా? నాకు ఏదో అనుమానంగావుంది రాజా!" అంది విశాల.

"ఆ పిరికితనమే వద్దన్నాను. ధైర్యంగా వుండాలి. మిగతా పని నేను చూస్తూవుంటాను. నీ విషయంలో జాగ్రత్త! ఎక్కడైనా పొరబాటు జరిగిందా మనం ఓడిపోతాం. ఈవిషయం గుర్తుంచుకో విశాలా," అన్నాడు రాజు.

రాజు చూడటానికి అందంగా వుంటాడు. ఆరడుగుల ఎత్తైన విగ్రహం. విశాలమైన ఛాతి. కండలు తిరిగిన శరీరం. ఎవరైనా అతన్ని చూడగానే అతనిమీద సదభిప్రాయం కలుగుతుంది.

కాని —

అతను ఎనిమిది సంవత్సరాలు జైల్లోవుండి వచ్చాడంటె ఎవ్వరూ నమ్మరు!

అతను ఫోర్జరీలో దిట్ట. ఎవ్వరి సంతకాన్ని అయినా ఓ సారి చూసాడంటె నిమిషాలమీద దాన్ని అమలుపర్చగలడు.

ఇదివరకు జమీందారు ధర్మారావు దగ్గర మేనేజర్‌గా పని చేస్తూ ఓసారి ధర్మారావు సంతకాన్ని ఫోర్జరీచేసి చెక్కు మారుస్తుండగా పోలీసులు రెడ్ హేండెడ్‌గా పట్టుకున్నారు.

ఫలితం ఎనిమిదేళ్ళ కారాగారశిక్ష!

అతను విడుదలై దాదాపు వారంరోజులైంది.

అతని విషయం తెల్సి, విశాల అతని దగ్గరికి వెళ్ళింది. తనకు అతని సహాయం కావాలని అర్ధించింది. అతను ఆమెకు సహాయం చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నాడు. దానికి తగ్గ వాటా కూడా కోరాడు. విశాల అందుకు అంగీకరించింది.

విశాల ఓసారి రాజువంక చూసింది. "రాజా! ఇక రూంకి వెళతాను. శ్రీధర్ ఎదురు చూస్తూంటాడు నాకోసం. గుడ్ నైట్!" అని చెప్పి లేచిందామె.

3

రవిధర్ తన ఆఫీసు రూమ్‌లో కూర్చుని ఏవో కాగితాలు చూసుకుంటూ వుండగా టేబుల్ మీదున్న ఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ అందుకుని "హలో" అన్నాడు.

"రవి! నేను సుశీలాదేవిని మాట్లాడుతున్నాను. నీవు కొత్తగా నియమించిన నర్స్ చాలామంచిది. ఆమె అలాగే సహాయం చేస్తూవుంటే నాకు ఈ జీవితంలో ఇక ఏమీ అవసరం వుండదనిపిస్తోంది."

నవ్వాడు రవిధర్. "అలాగా! మీరు సంతోషంగా వుండటమే నాకు కావాల్సింది. ఏమైన అవసరమైన విషయాలున్నాయా?" అడిగాడు.

"నీతో కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడాలి. వెంటనే రాగలవా?"

రవిధర్ ఓ క్షణం వూపిరి పీల్చుకున్నాడు. "అలాగే! పది నిముషాల్లో మీముందు వుంటాను" అని రిసీవరు పెట్టి ఆఫీసు బయటికి నడిచాడు.

కాంపౌండులో ఎర్రని ఇంపాలా కారువుంది. దానివద్దకు నడిచాడతను. దానివంక ఓసారి చూసి నవ్వుకున్నాడు. అది తన స్వంతం కాకపోయినా, తన స్వంత కారులాగే వుపయోగించుకుంటున్నాడు. అది సుశీలాదేవి రవిధర్‌కి కొనిచ్చిన కారు.

రవిధర్ సుశీలాదేవికి దూరపు బంధువు. ఆమెకి బోలెడంత ఆస్తివుంది. అదీగాక, ఆమె భర్త వుండేరోజుల్లో, అతను పెట్టిన హోటల్, మరి రెండుమూడు చిన్నచిన్న కంపెనీలు, ఆయన చనిపోవటంతో మూలపడే పరిస్థితికి వచ్చాయి. ఆ సమయంలోనే సుశీలాదేవికి రవిధర్ కన్పించాడు. నమ్మక

మైన వాడు. వాటి బాధ్యత అంతా అతనికి అప్పగించింది.
దానికి తగ్గట్టుగా రవిధర్ కూడా త్వరలోనే ఆమె మెప్పు గడించాడు.

పది నిమిషాల్లో ఇంపాలా నాల్గు అంతస్తుల మేడముందు ఆగింది. క్రింది మూడు అంతస్తులు అద్దెకు ఇవ్వబడ్డాయి. పై అంతస్తులో మటుకు సుశీలాదేవి వుంటుంది.

రవిధర్ లిఫ్ట్ ఎక్కి రెండు క్షణాల్లో పై అంతస్తులో ఆగాడు. నెమ్మదిగా తలుపు తట్టాడు. తలుపు తట్టిన మరు క్షణంలో తెరుచుకుంది. ఎదురుగా విశాల నిలబడి వుంది.

రవిధర్‌ని చూడగానే "మీ కోసం సుశీలాదేవిగారు ఎదురు చూస్తున్నారు" అంది విశాల.

రవిధర్ తలూపి, చకచకా లోనికి నడిచాడు. అతనికి సుశీలాదేవి ఎక్కడా కన్పించలేదు. మేడ మీద బాల్కనీ లోంచి సన్నగా ఏదో మ్యూజిక్ వస్తూంది. ఆ వైపుగా నడిచాడు.

సుశీలాదేవి కుర్చీలో కూర్చుని వుంది. ప్రక్కన టేప్ రికార్డర్ తిరుగుతూ వుంది. అందులో నుండే వినబడుతూంది సంగీతం.

రవిధర్‌ని ఓసారి చూసి సన్నగా నవ్వింది ఆమె.

"కూర్చో రవి. ఇది చూడు ఎలావుంది. విశాల నా వినోదం కోసం తెచ్చిన బహుమతి."

"బావుంది" అని తలూపాడు తను.

"రవీ! నీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడా లనుకున్నాను. కాని, అర్జంట్‌గా బజారుకి వెళ్ళదామను కుంటున్నాను. విశాల వచ్చాక బజారుకి వెళ్ళాలన్న కోరిక కలిగింది. ఏమీ అనుకోకు. నేను వచ్చేదాకా కూర్చొని వుంటావా?"

"అసలు విషయం చూచాయగా నైనా చెప్పండి?" అడిగాడు రవిధర్.

"ఏమీ లేదు. లాయర్ కి ఫోను చేసాను, రమ్మని. వీలు నామా రాయాలనుకుంటున్నాను."

రవిధర్ మౌనంగా ఆమె చెప్పింది వినసాగాడు.

"కాని, మనస్సు మార్చుకున్నాను. లాయర్ రేపు వస్తాడు. అంతకు ముందు నీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి!"

"మేడమ్! విషయం ముఖ్యమైనది అంటున్నారు. బజారుకి తర్వాత వెళ్ళవచ్చు."

ఆమె ప్రేమగా రవిధర్ వంక చూసింది. "అందుకే నీ వంటే ఇష్టం రవి. దూరపు బంధువైనా, అంతా నీ స్వంత పనిలా చూసుకుంటున్నావు" అని ఓ క్షణం ఆగింది.

"ఈ రోజు బొంబాయి నుండి నా మేనల్లుడు వచ్చాడు. మొన్నటిదాకా అతను ఇక్కడే వున్నాడన్నది నీకు తెల్సు. ఆస్తి పంచమని అడిగాడు. నాకు వాడు తప్ప ఎవ్వరూ లేరు. అయినా వాడు పూర్తిగా చెడిపోయాడు. అందుకే అసహ్యం. ఆలోచించి పైసా కూడా ఇవ్వనని గట్టిగా చెప్పాను. నీ అంతు చూస్తానని నన్ను బెదిరించి వెళ్ళాడు" ఆమె గొంతు బొంగురుగా మారింది.

పకపక నవ్వాడు రవిధర్. "మీరు ఏమీ బాధ పడకండి మేడమ్! అతని విషయం నేను చూస్తాను."

రవిధర్ వంక ఆమె వాత్సల్యంగా చూసింది.

ఆమె దగ్గర నుండి సెలవు తీసుకొని రవిధర్ క్రిందికి వచ్చాడు.

4

రవిధర్ ఆఫీసులో వుండగా ఫోను మ్రోగింది. రిసీవరు అందుకున్నాడతను.

"నేను విశాలని" విన్పించింది అవతలి వైపునుండి.

"ఏమిటి విషయం?" అడిగాడతను.

"మీతో ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలి."

"ఎక్కడ కన్పించమంటావు. అంత ముఖ్యమా?"

"మీరే చెప్పండి ఎక్కడ కలవాలో?"

"షార్ట్, ఫస్ట్ క్రాస్ స్ట్రీట్‌లో నా ఇంటికి రా! నేను వెంటనే బయలు దేరుతున్నా" అని రిసీవరు పెట్టేసి, బయటికి వచ్చి కారులో కూర్చున్నాడు.

అరగంటలో తన ఇంట్లోకి నడిచాడు అతను. ముందు గదిలో విశాల కూర్చుని వుంది. రవిధర్‌ని చూడగానే, చిన్నగా నవ్వింది.

రవిధర్ వచ్చి ఆమె ఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

"చెప్పు!" ఆమెని చూస్తూ అడిగాడతను.

"సుశీలాదేవిగారు వీలునామా రాసారు తెల్సా?

నిటారుగా కూర్చున్నాడతను. "ఎప్పుడు? నాకు తెలీకుండానే రాసారా? నేను నమ్మను" అన్నాడు.

విశాల నవ్వలేదు. "సీరియస్‌గా చెబుతున్నాను. విల్లు రాసారు. దాన్ని 'సునీల్ బ్యాంక్' లాకర్లో వుంచిందామె."

రవిధర్ మొహంలో రంగులు మారాయి. "అయితే ఏమిటి? నాకు నీవు చెప్పటం దేనికి?"

విశాల సీరియస్‌గా అంది. "అవసరం వచ్చింది. ఆమె నీకు తన ఆస్తిలో డెబ్బయి అయిదు వేలు రాసింది."

అతని ఒంట్లోని నెత్తురు విద్యుత్ కంటె వేగంగా ప్రవహించింది. చటుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు.

"జోక్ చేస్తున్నావా?" అడిగాడు ఆమెవంక చూస్తూ.

"లేదు. నిజం చెబుతున్నాను."

"మిగిలింది ఎవరికి రాసింది?"

"నాకు అయిదువేలు రాసింది. మిగిలింది,అనాధులకి రాసేసింది."

"నీకు రాసిందీ?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"అవును."

అతను లేచి నిలుచున్నాడు.

"నాకు నమ్మకం కల్గటంలేదు నీ మాటలమీద. సుశీలాదేవి నాకు అంత డబ్బు ఎందుకు ఇస్తుంది?ఆమె పిసినారి అని నాకు బాగా తెల్సు. నిజానికి ఆమె అంటె నాకు అసహ్యం. ఏదో సంపాదనకోసం పనిచేస్తున్నాను ఆమె దగ్గిర."

"నీకు అంతగా నమ్మకం లేకపోతే ఎలాగ నామీద" క్షణం ఆగింది. "నేను నిరూపించగలను."

"ఎలాగ?"

"దటీజ్ ఆల్ రైట్! నిన్ను నమ్మించినందువల్ల నాకు లాభం ఏమిటి? నిజం చెప్పాను. వస్తాను" అని వెనక్కి తిరక్కుండా వెళ్ళిపోయిందామె.

రవిధర్ మంచంమీద పడుకుని దీర్ఘంగా ఆలోచించసాగాడు. విశాల చెప్పిన విషయం అతనికి నమ్మశక్యం కాకుండా వుంది. పోనీ, సుశీలాదేవిని అడుగుతే? ఏమని అడుగుతాడు?

తల విదిలించాడతను. ఎలాగైనా విల్లు చూడాలి. నిజంగా తను అదృష్టవంతుడా? కాని ఎలాగ? అది బాంక్‌లో వుంది. దాన్ని తను చూడలేదు. ఆమె పర్మిషన్ లేనిదే దాన్ని తనకు ఇవ్వరు.

'ఏదో పథకం వెయ్యాలి. విల్లు చూడాలి!' అనుకున్నాడతను. ఫోనందుకున్నా డతను.

"మేడమ్. నేను రవిధర్‌ని."

"చెప్పు రవీ! ఏమికావాలి!"

"కొన్ని కాగితాలమీద అర్జంటుగా మీ సంతకాలు కావాలి. నేను వెంటనే వస్తున్నాను."

"ఇప్పుడా! నేను బయటికి వెళుతున్నాను."

"చాలా అర్జంటు. లేకపోతే చాలా నష్టం వస్తుంది."

"సరే! పదినిముషాల్లో వచ్చెయ్యాలి సుమా!"

రవిధర్ రిసీవర్ పెట్టాడు.

'తన ఎత్తు పారుతుందా?' అని ఆలోచించ సాగాడు ఆతను. ఎలాగైనా కానిమ్మని నిశ్చయానికివచ్చి టైపురైటర్ ముందు కూర్చున్నాడు. చకచకా ఓ పర్మిషన్ లెటర్ తయారుచేసాడు. సుశీలాదేవి, తన విల్లుని రవిధర్‌కి ఇచ్చి పంపమని దాని సారాంశం.

కొన్ని కాగితాల్తోపాటు దాన్ని బ్రీఫ్ కేసులో వుంచి, తన కారులో కూర్చున్నాడు.

రవిధర్‌ని చూడగానే "గుడ్! త్వరగా వచ్చావు. ఏమిటి విషయం?" అంది సుశీలాదేవి.

రవిధర్ కొన్ని కాగితాలు తీసి టేబుల్‌మీద వుంచాడు. "సంతకాలు పెట్టండి" అన్నాడు.

"నాకళ్ళజోడు తీసుకురా రవీ! అల్మారాలో వుంది."

రవిధర్ ఓ క్షణం ఆలోచించాడు. అల్మారాలో చూసి "లేదు మేడమ్" అన్నాడు.

ఆమె విసుక్కుంటూ "ఎక్కడ పెట్టానో!" అని పెన్ అందుకుని కాగితాలమీద సంతకాలు పెట్టసాగింది.

రవిధర్ ఒక్కొక్కదాన్నే తీయసాగాడు.

రెండు మూడు కాగితాలపైన సంతకాలు పెట్టాక అతను

టైపుచేసిన లెటర్ వచ్చింది. అతనిగుండె వేగంగా కొట్టుకో సాగింది.

"రవీ! ఇదేమిటి?" అందామె.

అతని గుండె క్షణంపాటు ఆగింది. "మన పాతమేడ వేస్ట్ గావుందికదూ? దాన్ని అద్దెకిచ్చాను. దాని అగ్రిమెంట్" అన్నాడతను.

ఆమె అతనివంక చూసి, "అందుకే నీవంటె నాకు ఇష్టం" అని దానిమీద సంతకం పెట్టింది.

రవిధర్ తృప్తిగా శ్వాస పీల్చుకున్నాడు.

5

అతను ఆమెవంక చూసాడు.

"మొత్తానికి విల్లు చూసావన్నమాట. ఇప్పుడైనా నా మీద నమ్మకం కలిగిందా?" అంది విశాల.

రవిధర్ మాట్లాడలేదు.

"నీకు ఆ డబ్బు కావాలంటె కొంతకాలం ఆగాల్సి వస్తుంది. అంతవరకూ వెయిట్ చెయ్యగలవా?"

రవిధర్ నెమ్మదిగా అన్నాడు: "అదే ఆలోచిస్తున్నాను. నాలో ఓపిక నశించిపోతూంది."

విశాల విలాసంగా నవ్వింది. "నీవు నాతో చేతులు కలిపావంటె అది త్వరగా నీ పరం అవుతుంది."

అతను ఆమెవంక సూటిగా చూసాడు.

"అసలు సంగతి చెప్పు. అయినా నీకు వచ్చేది అయిదు వేలేగా? దానికోసం నీవు ఇంత ఆత్రుత పడటం ఏమిటి?" అడిగాడు.

ఆమె చిన్నగా నిట్టూర్చింది.

"డియర్ రవిధర్. అసలు విషయం చెబుతాను. పూర్తిగా

విను" అంటూ చెప్పసాగింది.

* * *

ఆశ్చర్యంగా ఆమె వంక చూసాడతను.

"అయితే నీవు సుశీలాదేవి మేనల్లుడైన శ్రీధర్ భార్యవా?" ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకుంటూ అడిగాడు.

"అవును" భారంగా అంది విశాల. "నిజానికి శ్రీధర్‌కి ఆ స్తి మీద మమకారం లేదు. మేమిద్దరం ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాము. నాకు సంపాదన లేదు. అతనా వూరికనే వున్నాడు. మేము బ్రతకాలంటే డబ్బుకావాలి. ఈ ప్రపంచంలో అదిలేంది ఎవ్వరూ క్షణం వూపిరి తీసుకోలేరు. ఎలాగూ అతనికి ఆ స్తి వస్తుంది సుశీలాదేవిగారి తదనంతరం. అంత వరకూ మేము ఎలా జీవించగలం? అందుకే ఆయన్ని పంపాను ఆమె దగ్గిరికి మాట్లాడమని. తన ఆ స్తిలో చిల్లికాని ఇవ్వననీ, అనాధులకి రాస్తానని భయపెట్టింది. శ్రీధర్ తనకు ఆ స్తి అవసరం లేదని నాతో అన్నాడు.

"కాని_? వూరికే వస్తున్న ఆ స్తిని ఎలా వదులుకో గలము. అందుకే పధకం ఆలోచించాను. శ్రీధర్‌ని ఒప్పించి బొంబాయినుండి ఇక్కడికి తీసుకువచ్చాను.ఎలా మా పధకం అమలు చేద్దామా, అని ఆలోచిస్తున్నంతలో నీవు చేసిన అడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్ చూసాను. ఉద్యోగం దొరికింది. ఇక మా పని నెరవేరే సమయం దాదాపు దగ్గర పడింది. కొద్దిగా నీ సహకారం కావాలి మాకు. మీకు జన్మాంతరం కృతజ్ఞురాలనై వుంటాను" ఆగింది విశాల.

రవిధర్ నోరు తెరిచి ఆమె చెప్పింది వింటున్నాడు.

"శ్రీధర్ ఇప్పుడు ఇక్కడ వున్నాడా?"

"అవును. ప్రస్తుతం అతన్ని రంగంలోకి తీసుకు రాదల్చుకోలేదు. ఇప్పుడతను తన స్నేహితుడితో వుంటున్నాడు."

పకపక నవ్వాడు రవిధర్! "విశాలా, నీవు ఉత్త ఇడియట్ వి అనుకోలేదు. ఇప్పుడు ఎలా వస్తుంది ఆస్తి. ఆమె కొంత నీకూ, నాకూ, మిగిలింది అనాధులకి రాసింది. విల్లుకూడా రిజిస్టర్ అయింది. అలాంటి సమయంలో నీవు ఎలా సాధించగలవు?"

ఈసారి విశాల నవ్వింది. "మై డియర్, రవిధర్! నీవు నిజంగా ఉత్త ఫూల్ వి. అసలు పథకం లేకుండా, నేను ఏ పనీ చెయ్యను."

"సరే! చెప్పు" సీరియస్ గా అన్నాడు రవిధర్.

విశాల ఓ క్షణం దీర్ఘంగా వూపిరి తీసుకుని, "ఇక్కడ ఫోనుందా?" అడిగింది అతన్ని చూస్తూ.

తలూపి "హాల్లో వుంది" అన్నాడు ఆలోచిస్తూ.

విశాల ఎవరికో ఫోను చేసి వచ్చింది. రవిధర్ ఎదురుకుండా కుర్చీలో కూర్చుని రవిధర్ ని తదేకంగా చూడసాగింది.

"ఎవరికి ఫోను చేసావు?" అడిగాడతను.

విశాల మాట్లాడలేదు. దాదాపు పది నిమిషాల తర్వాత రవిధర్ ఇంటి ముందు బ్ల్యాక్ కారువచ్చి ఆగింది. అందు లోంచి ఓ యువకుడు హుందాగా నడిచి లోనికి వచ్చాడు.

రవిధర్ అతన్ని చూసి నుదురు చిట్లించాడు.

అతన్ని చూడగానే విశాల లేచింది. "ఇతను రాజు!" అంటూ రవిధర్ కి పరిచయం చేసింది.

రవిధర్ తలూపాడు, చెప్పమన్నట్లుగా.

విశాల గొంతు సవరించుకుంది. "ఇక నా పథకం చెబుతాను. ప్రస్తుతం సుశీలాదేవి రాసిన విల్లు నీ దగ్గర వుంది, దాన్ని మాకు ఇవ్వాలి. ఈ క్షణంలో మరో విల్లు సృష్టించి ఇస్తాము. దాని ప్రకారం ఆస్తి నీకు సుశీలాదేవి రాసిన దాని కంటే మరో ఇరవై అయిదువేలు ఎక్కువుంటుంది. అంటే

నీకు లక్ష. మిగితాది శ్రీధర్ పేర రాయబడుతుంది."

నవ్వాడు రవిధర్. "నీవు నిజంగా ఫూల్‌వి. సంతకం ఎలా చేయిస్తావు?"

విశాల చురుకుగా అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది. రాజుని వేలితో చూపి అంది:

"నీకు అంత శ్రమ అవసరంలేదు. ఇతను ఫోర్జరీలో దిట్ట. ఇతన్ని మించినవాడు లేడు ఈ లోకంలో" అని రాజువైపు తిరిగి సంజ్ఞ చేసింది.

నవ్వాడు రాజు. "మిస్టర్ రవిధర్, మీరు దీనిమీద సంతకం చెయ్యండి" అని ఓ చిన్న కాగితం ఇచ్చాడు.

రవిధర్ దాని మీద తన సంతకం చేసాడు. రాజు మరో చిన్న కాగితం మీద రవిధర్ సంతకాన్ని పరీక్షగా చూసి చేసాడు. రెంటినీ షఫిల్ చేసి రవిధర్ ముందు వుంచి, "మిస్టర్ మీరు సంతకం చేసినది ఏది?" అని అడిగాడు.

రవిధర్ ఆశ్చర్యంతో చూసాడు. నిజంగా అతనికి నమ్మ శక్యం కాకుండా వుంది. రాజు నైపుణ్యానికి మెచ్చుకో లేకుండా వుండలేకపోయ్యాడు.

అది గమనించి రాజు నవ్వాడు. "గ్రహించారుగా, ఇక సందేహాలు అనవసరం. విల్లు ఇటివ్వండి."

రవిధర్ మొహం ఎర్రబడింది. "ఇడియట్స్. మీకు ఎలా ఇస్తాననుకున్నారు. ఆమె నన్ను నమ్మింది. ఆమెకు ద్రోహం చెయ్యలేను. ప్లీజ్ గెటవుట్" అరిచాడు.

విశాల తాపీగా అంది. "రవిధర్ ఇది విను" అంటూ టేప్ రికార్డర్ తీసి బల్లమీదుంచి ఆన్ చేసింది.

"నాకు నమ్మకం కల్గటంలేదు నీ మాటలమీద. సుశీలా దేవి నాకు అంతడబ్బు ఎందుకు ఇస్తుంది? ఆమె పిసినారి అని

నాకు బాగా తెలుసు. నిజానికి ఆమె అంటె నాకు అసహ్యం. ఏదో సంపాదనకోసం పనిచేస్తున్నాను ఆమె దగ్గర.''

శేప్ రికార్డర్ బటన్ నొక్కిందది. రికార్డు తిరగటం ఆగి పోయింది. రవిధర్ నోటమాట రాలేదు.

''ఎప్పుడు రికార్డు చేశావు?'' అసహనంగా అడిగాడు.

విశాల నవ్వలేదు. ''నీవు ఎదురు తిరుగుతావని నాకు తెలుసు. అందుకే నీ డైలాగ్స్ రికార్డు చేసాను. ఇది సుశీలాదేవికి వినిపించమంటావా? నీ ఉద్యోగం వెంటనే వూడిపోతుంది.''

నిస్సహాయంగా చూసాడు రవిధర్ ఆమెవంక.

''అయితే చెప్పు నన్ను ఏం చెయ్యమంటావ్?''

విలాసంగా నవ్వింది విశాల. ''దట్స్ గుడ్! విల్లు ఏది?'' అడిగింది.

రవిధర్ డ్రాయర్ సొరుగులాగి విల్లుతీసి ఆమెకి అందించాడు. దాన్ని రాజుకి ఇచ్చింది.

ప్రక్కనేవున్న టైప్ రైటర్ మీద క్రొత్తవిల్లు సృష్టించి దానిమీద సుశీలాదేవి సంతకాన్ని ఫోర్జ్ చేశాడు రాజు. ఇప్పుడతని కళ్ళు గర్వంగా మెరిసిపోతున్నాయి.

నకిలీ విల్లుని రవిధర్ కి ఇచ్చాడు రాజు.

''మిస్టర్ రవిధర్! దీన్ని యథాప్రకారంగా తీసుకువెళ్ళి బ్యాంక్ వాళ్ళకి అప్పగించెయ్. అసలు వీలునామా మావద్దనే వుంటుంది. నీకు సుశీలాదేవి రాసిందానికంటె ఇరవైఐదువేలు ఎక్కువే రాశాము. థాంక్స్ నీవు చేసిన సహాయానికి'' విలాసంగా నవ్వుతూ లేచి నిలబడింది విశాల.

''మిగతా పథకం ఆలోచించాలి. వస్తా'' అంటూ బయటికి నడిచింది విశాల. ఆమెని అనుసరించాడు రాజు.

''యూ! డర్టీ క్రీచర్!'' గొణిగాడు రవిధర్.

తన చేతిలోని వీలునామావంక ఓసారి చూసాడు. తను నిజంగా నమ్మకద్రోహి. సుశీలాదేవికి అన్యాయం చేస్తున్నాడు తను. పోలీసుల సహాయం కోరుదామా అని, ఆలోచించాడు అతను.

లాభంలేదు. అసలు విల్లు బయటికి ఎలా వచ్చిందని అడుగుతారు. అంతా బయటికివస్తుంది. తన ఉద్యోగం పోతుంది. నేరానికి శిక్ష తప్పదు.

అశాంతితో జుట్టు పీక్కున్నాడు.

తను పూర్తిగా ప్రమాదంలో కూరుకుపోయాడు. పోలీసుల సహాయం కోరినా లాభంలేదు. విశాల దగ్గర టేప్ రికార్డు గుర్తుకు వచ్చి అతను గిజగిజ లాడిపోయాడు. తను పూర్తిగా ఏదో విషవలయంలో చిక్కుకున్నట్లు గ్రహించాడు.

6

రవిధర్ టేబుల్ మీదున్న కాగితాల్ని దీక్షగా చూస్తుండగా బల్ల మీదున్న ఫోను మోగింది.

రిసీవరు అందుకున్నాడు.

"నేను విశాలని. వీలు బాంక్ కి అప్పచెప్పావా?"

పళ్ళు కొరికాడు రవిధర్. "నీవు రాక్షసివి. నా గొంతు పట్టుకున్నావు" అరిచాడు అతను.

"ష్! నేను రాక్షసినే. జ్ఞాపకం వుంచుకో. పని జరిగిందా? లేకపోతే ఈ రాక్షసి ఎంతకైనా తెగిస్తుంది."

నీరసంగా అన్నాడు రవిధర్ "వీలు బాంక్ లో వుంది."

"దట్స్ గుడ్! యూ ఆర్ ఎ వెరీగుడ్ బాయ్" నవ్వి రిసీవరు పెట్టింది విశాల.

రవిధర్ ఆలోచిస్తూ రిసీవరు వుంచాడు.

అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. యజమానురాలికి ద్రోహం

చేశానని అతను అమిత బాధపడుతున్నాడు. వారం రోజు లున్నుంచి ఇంటికి వెళ్ళటం మానేసాడు. క్లబ్ లో గడిపి స్నేహితుడి ఇంటికి వెళ్తున్నాడు రోజూ.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటల ప్రాంతంలో రవిధర్ కి సుశీలాదేవినుండి ఫోను వచ్చింది.

"యస్. మేడమ్! మీ ఆరోగ్యం ఎలా వుంది?" వినయంగా అడిగాడు.

"రవీ! నా ఆరోగ్యానికి ఏమిటిగాని, నీతో ఓ చిన్న పని వుంది."

"చెప్పండి మాడమ్."

"రవీ! నీకు తెలియకుండా ఈ పని చేసినందుకు నీ చందమామలాంటి మొహం చిన్నబుచ్చుకోకు. వారం క్రితం నేను వీలునామా రాశాను. ఈ విషయం నీకు తెలియదు."

అతను వూపిరి బిగపట్టి వింటున్నాడు.

"అందులో నీకు కొంత చెందేట్లు రాశాను. మన లాయరు చాలా మంచివాడు. ఎంత కాలంగానో మన మంచి చెడ్డలు చూస్తున్నాడు. అతనికి ఏమీ ఇవ్వకపోతే ఏం బావుంటుంది చెప్పు."

"అవును. బాగుండదు" నసిగాడు.

"అందుకే అతనికి ఓ అయిదువేలు రాయాలనుకుంటున్నాను. వీలునామా సుశీల్ బాంక్ లాకర్లో వుంది."

రవిధర్ ఒంట్లో నెత్తురు వేగంగా ప్రవహించసాగింది.

"దయచేసి సాయంత్రం నీవు వచ్చేటప్పుడు పర్మిషన్ లెటర్ తయారుచేసి తీసుకురా సంతకం పెడతాను. బాంక్ నుండి వీలు తెద్దువుగాని."

"అలాగే" రిసీవరు పెట్టాడు అతను.

ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు అతను.

7

"ఇదేమిటి గదినిండా ఇంత దుమ్ము" అడిగింది విశాల టేబుల్ మీదనుంచి తన చేతిని తీసి అంటిన దుమ్ముని రుమాలుతో తుడుచుకుంటూ.

"వారం రోజులనుండి ఇంటికి రావటం లేదు. వున్నా వాళ్ళు ఎవరున్నారు?" బెడ్ రూంలోకి దారి తీశాడతను.

"ఏమిటి? ఇంత అర్జంటుగా ఫోను చేశావు" అడిగింది.

రవిధర్ నెమ్మదిగా అన్నాడు. "సుశీలాదేవి తన వీలునామా బాంక్ నుండి తెమ్మని చెప్పింది. లాయర్ కి కొంత డబ్బు చెందేట్లు రాయాలిట. ఇప్పుడు గుట్టంతా బయటికి వస్తుంది. మీ మాటలు నమ్మాను" అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"ఛస్! ఆడదానిలా ఏడవక" అర్చిందామె.

"ఇంతకీ ఈ పరిష్కారం ఎలా చేస్తావు?"

"ఆలోచిస్తున్నాను" అని ఫోను దగ్గరికి నడిచి ఫోను చేసింది.

"ఎవరికి ఫోను చేసావు?"

"రాజుకి. అతని సహాయం కావాలి."

ఇరవై నిముషాల్లో రాజు వచ్చాడు. రవిధర్ అతనికి విషయమంతా వివరించాడు.

రాజు ఆలోచించసాగాడు. ఓ క్షణం తర్వాత రవిధర్ ని చూస్తూ, "కొంచెం కాఫీ కావాలి" అన్నాడు.

రవిధర్ కోపంగా అతనివంక చూస్తూ "నౌకర్లు ఎవ్వరూ లేరు" అర్చాడు.

"ఫరవాలేదు. నువ్వు తీసుకురా."

ఏదో అనబోయి ఆగాడు అతను. అర్థమయినట్లు తలూపి, ఫ్లాస్కు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

"ఇప్పుడు చెప్పు. నీ అయిడియా" అంది విశాల.

రాజు నెమ్మదిగా అన్నాడు: "ప్రమాదంలోంచి బయట పడాలంటే ఒక్కటే మార్గం. సుశీలాదేవిని తొలగించాలి."

ఉలిక్కిపడింది విశాల. "రాజూ నీకు ముందే చెప్పాను. హత్యలు చెయ్యవద్దని" అరిచింది.

"ష్! అరవక! ఇంతకంటె మార్గంలేదు. లేకపోతే శ్రీధర్ పేర్న రాసిన ఆస్తి విషయం, నకలు 'వీలునామా' అంతా ఆమెకి తెలుస్తుంది. అప్పుడు మనం అంతా శాశ్వతంగా కట కటాల వెనుక వుంటాము" కఠువుగా అన్నాడు.

విశాల వణుకుతూ అతనివంక నిస్సహాయంగా చూసి అంది. "చెప్పు, నీ ప్లాను ఏమిటి?"

"ఆ విషయం నాకు వదిలెయ్. మామూలుగా నీ డ్యూటీ నువ్వు చెయ్. అన్నట్లు అసలు వీలునామా నీ దగ్గరే వుంది కదూ?"

తలూపింది ఆమె. "ముందు దాన్ని నాశనంచెయ్యాలి.." అంటుండగా రవిధర్ కాఫీతో వచ్చాడు. లోనికి వెళ్ళి మూడు కప్పులు తెచ్చి, కాఫీ పోసాడు. ఇద్దరికీ. ఆఫర్ చేసి, తనూ ఓ కప్పు అందుకున్నాడు.

హఠాత్తుగా కాఫీ తాగడం ఆపి రాజు అన్నాడు: "మిస్టర్ రవిధర్! మేము ఓ పథకం ఆలోచించాము. దాంట్లో నీ సహాయం కావాలి. నీవు చేయాల్సింది ఒక్కటే పని. ఈ రాత్రికి సుశీలాదేవి దగ్గరికి వెళ్ళి ఏదో అర్జంటు పని వుందనీ బెజవాడ వెళ్ళాలనీ చెప్పు. ఒప్పించటం నీ బాధ్యత. కానీ

నీవు బెజవాడ వెళ్ళవు. బేగంపేటలో నా స్నేహితుడి ఇల్లు ఒకటి వుంది. ఎల్లుండిదాకా నీవు అక్కడ వుంటావు. ఎల్లుండి రాత్రి 10 గం ప్రాంతంలో నీవు సుశీలాదేవి ఇంట్లో వుంటావు. అర్థమయిందా?"

తలూపాడు రవిధర్.

"ఇంతకీ మీ ప్లాను ఏమిటి?"

"అది నీకు అనవసరం. నేను చెప్పిన విషయాలు మరువక. ఉరిత్రాడు నీ గొంతుకు బిగుసుకునేట్లు ప్రవర్తించక" తాపీగా అన్నాడు రాజు.

విశాల రాజు వంక చూస్తూంది.

"విశాలా!" రాజు చెప్పటం ప్రారంభించాడు. "ఎల్లుండి సాయంత్రం నీవు సుశీలాదేవిని టెర్రస్ మీదకి తీసుకు వెళ తావు. సరిగ్గా 9-15 ప్రాంతంలో తలుపు తట్టిన చప్పుడవు తుంది. ఓ అతను లోనికి వస్తాడు. 'అంతా సవ్యంగా వుందా?' అంటాడు. 'ఆఁ!' అని అతన్ని లోనికి వెళ్ళటానికి అనుమ తించు. ఇది నీవు చేయవల్సిన పని. దీంట్లో ఏదైనా పొర బాటు జరిగిందా, మనందరికీ ఉరిత్రాడు తప్పదు."

మవునంగా తలూపింది.

"కమాన్ రవిధర్. నీవు మాతోపాటు బయలుదేరు. ఈ రాత్రి సుశీలాదేవి గార్ని అడిగి వెళ్ళతావు" అన్నాడు రాజు.

రాజు తలూపాడు.

ముగ్గురూ బయటికి వచ్చారు.

8

"ఏమిటి అర్ధరాత్రి గొడవ" అంటూ విసుగ్గా తలుపుతీసి అలాగే వుండి పోయాడు మధుమూర్తి.

ఎదురుగా వున్న పోస్ట్‌మెన్ అందించిన టెలిగ్రామ్ అందు

కుని సంతకం చేసాడు.

పోస్ట్‌మెన్ వెళ్ళిపోయాక తలుపులు వేసి ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు.

దాదాపు ఆరునెల్లుగా తనకు ఉత్తరాలుగాని, మరేలాంటివి గానీ లేవు. అలాంటిది ఈ టెలిగ్రాం ఏమిటి అకస్మాత్తుగా.

నెమ్మదిగా దాన్ని చింపాడు.

"మధుమూర్తి! స్టార్ట్ ఇమ్మీడియట్లీ. మీట్ ఎట్ హైద్రాబాద్ రైల్వేస్టేషన్—రాజు."

నిదానంగా దాన్ని పరిశీలించాడు. ఈ రాజు ఎవ్వరో క్షణంపాటు జ్ఞాపకం రాలేదు. తనతో జైలులో గడిపిన మిత్రుడు అయివుంటాడు. జ్ఞాపకం చేసుకోగానే చటుక్కున 'రాజు' జ్ఞాపకం వచ్చాడు.

అవును. అతనే సందేహంలేదు. కాని అకస్మాత్తుగా ఏమిటి ఈ టెలిగ్రాం.

బహుశా, అతనికి ఏ విషయంలోనైనా తన అవసరం వచ్చిందేమో?

కాని తను దొంగతనాలు గాని, హత్యలు గాని చెయ్యటం మానేశాడు. నిజాయితీగా బ్రతుకుతున్నాడు. మరి ఏ విషయంలో అతనికి సహాయ పడగలడు తను.

కాని తను ఎలాగైనా అతనికి సహాయపడాలి. అతను తనకు చేసిన మహోపకారానికి ప్రతిఫలంగా ఏమైనా చెయ్యాలి.

చివరికి ఓ నిశ్చయానికి వచ్చాడు. బెజవాడలో హైద్రాబాదు పోయే బండి రాత్రి 12.30కి వుంది. దాంట్లో వెళ్ళిపోవాలి అనుకున్నాడు మధుమూర్తి.

9

రైలు ఆగగానే ఫస్ట్‌క్లాసు కంపార్టుమెంటులోంచి ఠీవిగా దిగాడు మధుమూర్తి.

మధుమూర్తిని చూడగానే రాజు ఆ వైపుకి నడిచాడు. ఒకర్ని ఒకరు చూచుకుని తృప్తిగా నవ్వుకున్నారు.

"మధూ! నీవు వస్తావో, లేదో అని భయపడ్తున్నాను" చెప్పాడు రాజు.

"రాజూ!" బాధగా అన్నాడు మధు. "ఇది నీవు నిల బెట్టిన ప్రాణం. నీకే అంకితం."

రాజు అతని భుజం తట్టాడు. "నాకు తెల్సు మధూ నీ మనస్సు. వూరికే అన్నాను" అని అతనివైపు ఓసారి పరీక్షగా చూసి "ఏమిటి పూర్తిగా మారిపోయావు. ఏదైనా పెద్ద మాగ్నెట్‌ని పట్టావేమిటి?"

నవ్వాడు మధుమూర్తి. "లేదు. దొంగతనాలు, హత్యలు మానేశాను. నిజాయితీగా బ్రతుకుతున్నాను. సుఖంగా వున్నాను" ఠీవిగా నవ్వాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూసాడు రాజు, "దొంగతనాలు మానావు మరి నీ సహాయం నాకు లేదా?"

"నీవు నన్ను అర్థం చేసుకోలేదు"మధుమూర్తి అర్చాడు.

"సరే! తర్వాత మాట్లాడుకుందాం! ఏదైనా హోటల్‌కి పోదాం" అని రాజు బయటికి దారితీశాడు.

ఇద్దరూ అరగంటలో హోటల్ 'జనతా'కి చేరారు. మధు మూర్తి పేర ఓ సింగిల్ రూం తీసుకున్నాడు రాజు.

రూంలోనికి రాగానే మధుమూర్తి కుర్చీలో చతికిలబడి "అసలు విషయం చెప్పు" అన్నాడు.

రాజు తలుపు గడియవేసి లోనికి వచ్చాడు. ఎదురుగా కూర్చుంటూ అన్నాడు—

"డియర్ మధూ! సూటిగా విషయంలోకి దిగుతున్నాను. నీవు ఓ హత్య చేయాలి."

నిటారుగా కూర్చున్నాడు మధుమూర్తి. అతని రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి.

"హత్యా?"

నవ్వాడు రాజు. "భయపడ్తున్నావా?"

రాజువంక సీరియస్‌గా చూస్తూ అన్నాడు మధుమూర్తి. "భయమా? కాదు. ఈ హత్యవల్ల నీకు ఏమిటి లాభమో చెప్పాలి ముందు."

రాజు వివరించాడు.

మధుమూర్తి అన్నాడు. "నీకు లాభం వుంది నిజమే. కాని, నీవూ ఒకళ్ళకి సహాయం చేస్తున్నావు. ఇందులో కొద్దో గొప్పో నీకు లాభం వుంది. కనుక నీకు సహాయం చేస్తాను. ఇదే మన చివరి కలయిక."

తల వూపాడు రాజు. "నీకూ కొంత అందుతుంది. వూరికే నిన్ను శ్రమ పెట్టడం లేదు."

మధుమూర్తి తీక్షణంగా అతని వైపు చూసాడు. "థాంక్స్ రాజూ! దేవుడి దయవల్ల నేను బాగానే సంపాదించాను. అంతా కష్టార్జితం. అన్యాయంగా వచ్చిన డబ్బును నేను తీసుకోను. నీకు కేవలం సహాయం మాత్రమే చేస్తాను."

"వద్దు మధూ! నీవలా అంటే నాకు బాధ కల్గుతుంది. ఇందులో నీవూ కష్టపడుతున్నావు. నీకూ కొంత అందాలి. పోనీ నీకు డబ్బు వద్దూ, నీవు హత్య చేసాక అక్కడవున్న కొన్ని నగల్ను పట్టుకొని నేరుగా వెళ్ళిపో."

"రాజూ! నేను మాట చెప్పానంటె దాన్ని పదిసార్లు రిపీట్ చేసే అలవాటు లేదు."

"కానీ, హత్యవిషయం పోలీసులకి తెలుస్తుంది. హత్య ఎందుకు జరిగిందని విచారిస్తారు. కనీసం 'మోటివ్' కోసం అయినా నీవు దొంగతనం చేయాలి."

"దట్స్ ఆల్ రైట్! కాని ఒక షరతు. నగలు దొంగిలిస్తాను. అవి నీకు ఇస్తాను. నాకుమాత్రం వద్దు. ఒప్పుకున్నట్లేనా?"

తలూపాడు రాజు. "సరే, నీ యిష్టం!"

"దెన్ కంటుడి పాయింట్."

"నీవు సరిగ్గా రేపు సాయంత్రానికి ఇక్కడి నుండి బయలుదేరుతావు. సరిగ్గా 9.15 నిమిషాలకి సుశీలాదేవి వున్న అంతస్తులో వుంటావు. తలుపు తట్టగానే ఓ యువతి తలుపు తీస్తుంది. ఇక్కడ ఓ విషయం గుర్తుంచుకో. నీవు ఒకసారి మాత్రమే తలుపు తట్టు. రెండోసారి తట్టే ప్రయత్నం చేయక. ఒకవేళ తలుపు తెరువబడినట్లయితే 'అంతా సవ్యంగా వుందా?' అని అడుగు. 'ఆఁ!' అని నిన్ను లోనికి వెళ్ళటానికి అనుమతి ఇస్తుంది.

"సుశీలాదేవి టెర్రస్ మీద వుంటుంది. ముందు ఆమెను చంపెయ్. అంటె పిస్తోలు ఉపయోగించవాకు. చప్పుడవుతుంది. కత్తి ఉపయోగించు. ఒక్కపోటుతో ఆమె చని పోవాలి. తర్వాత నీవు అందినన్ని నగలు దొంగిలించటం మర్చిపోవాకు. అందుకోసరమే పోలీసులు హత్య జరిగిందను కోవాలి అర్థమయిందా?" అడిగాడు.

మధుమూర్తి అన్నాడు, "ఒకసారి తలుపుతట్టిం తర్వాత తెరువబడనట్లయితే?"

"అవును. మర్చేపోయాను. వెంటనే క్రిందికి వచ్చేయ్. మేడ వెనక తోట వుంది. మేడ మూలగా గోడను అనుకుని ఓ స్తంబం వుంది. దాని ఆధారంగా నీవు లోనికి వెళ్ళి పని పూర్తి చేయాలి. ఎవ్వరైనా చూస్తారని భయం అవసరం లేదు. క్రింది మూడు అంతస్తులు ఏవో ఆఫీసులకి అద్దెకి ఇచ్చారు. వాళ్ళు 5 గంటలకే వెళ్ళిపోతారు. స్ట్రీట్ లైట్స్ వుంటాయని భయంలేదు. లేకుండా చెయ్యడం నా బాధ్యత. అదీగాక తోటలో చెట్లు వున్నాయి చీకటిగా వుంటుంది. అర్థమయింది కదూ?"

తలూపాడు మధుమూర్తి.

10

హంతకుడు సరిగ్గా 9.15 నిమిషాలకు మూడో అంతస్తులో వున్న సుశీలాదేవి గది ముందు ఆగి తన రిస్ట్ వాచీ వంక చూసుకున్నాడు.

రాజు చెప్పినట్లు సరిగ్గా 9.15 నిమిషాలకు తలుపుతట్టాలి. ఓ యువతి వచ్చి తలుపు తీస్తుందని చెప్పాడు గాని, ఆమె ఎలా వుంటుందో? ఆమె పోలికలు చెప్పలేదు. ఆమెని గుర్తుపట్టటం ఎలా? ఆమె కాక మరెవరైనా తలుపుతీస్తే?

అతను ఓ క్షణం తటపటాయించి తలుపుతట్టాడు.

కాని అదే క్షణంలో___

ప్రక్క గదిలో వున్న ఫోను గణగణమని మోగింది. ఆ మోతలో హంతకుడు తట్టిన శబ్దం విన్పించలేదు విశాలకు.

విసుగ్గా పత్రిక సోఫాలో పడేసి ఫోను రిసీవ్ చేసుకోటానికి వెళ్ళింది విశాల.

రాజు చెప్పినట్లు హంతకుడు మరోసారి తలుపు తట్టలేదు. వెంటనే తోటలోకి చేరుకుని చుట్టూ కలయచూశాడు.

కన్ను పొడుచుకున్నా కనిపించని కటిక చీకటి. ప్రక్కనున్న స్తంభం పట్టుకుని, జరజరా పైకి ప్రాకాడు.

పది నిముషాల్లో టెర్రెస్‌లో ప్రవేశించాడు.

ఓ వైపున టేప్ రికార్డర్‌లో ఏదో సంగీతం వింటున్న సుశీలాదేవి అదిరిపడి హంతకుడువంక చూసింది.

హంతకుడు వికటంగా నవ్వాడు.

జేబులోంచి చాకు తీసి "మర్యాదగా నీ ఒంటిమీదవున్న నగలు తియ్" అన్నాడతను కరుకుగా.

ఆమె మారుమాట్లాడకుండా తన నగలు ఇచ్చింది.

అతి జాగ్రత్తతో వాటిని అందుకుని ఆమెవంక చూసాడు.

ఆమె ఉద్దేశ్యం గ్రహించిన వాడిలా నవ్వాడు.

"అయ్! అర్చావా? నీ ప్రాణాలు పోతాయ్" అంటూ చాకు పైకెత్తి ఆమె వైపు రాసాగాడు.

ఆమె అతనివంక దీనంగా చూస్తోంది.

అతను చాకు ఎత్తి ఆమె గుండెల్లో బలంగా పొడిచాడు.

రక్తం జివ్వున చిమ్మింది. చిన్నగా అరుస్తూ నేల కూలింది సుశీలాదేవి.

నవ్వుకున్నాడు హంతకుడు. నగలు తీసుకొని గబగబా స్తంభం పట్టుకుని క్రిందికి దిగసాగాడు.

హంతకుడయినా అతని శరీరం చమటతో నిండిపోయింది. ఓ క్షణం పాటు ఒణికిపోయాడతను. జిడ్డుగావున్న చేతులు స్తంభంపట్టు తప్పాయి.

భయంకరమైన ఆర్తనాదం చేశాడతను.

మరుక్షణం అతని శరీరం 'దభేల్' మంటూ క్రిందికి పడి పోయింది. జేబులో వున్న నగలమూట దూరంగా పడింది.

ఆ భయంకరమైన ఆర్తనాదం విని వింటూనే విశాల పరుగెత్తుకు వచ్చింది.

11

మరోసారి సుశీలాదేవి శవాన్ని పరిశీలనగా చూసాడు క్రైమ్ బ్రాంచ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ విష్ణుకాంత్. వెంటనే ప్రక్కనున్న టేప్ రికార్డు మీద అతని దృష్టిపడింది. సుశీలాదేవి గుండెల్లో వున్న చాకు మిరుమిట్లు గొలిపేట్లు కనబడింది విష్ణుకాంత్‌కి.

ప్రక్కనున్న సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ వైపు "యస్ రిపోర్ట్" అన్నాడు హుందాగా.

విష్ణుకాంత్ సుమారు ఆరడుగుల రెండంగుళాల పొడుగుంటాడు. విశాలమైన ఛాతీ. కండలు తిరిగిన శరీరం, బలిష్టంగా వుంటాడు. స్వల్ప వ్యవధిలోనే పై అధికారుల నుండి మెప్పు గడించాడు.

"సరిగ్గా 10 గంటల 10 నిముషాలకి స్టేషనులో వున్న ఫోను మ్రోగింది. క్షణం ఆలస్యం కాకుండా వెంటనే ఇక్కడికి చేరుకున్నాను. ఫోను చేసింది వీరు. వీరిపేరు విశాల."

తలూపాడు విష్ణుకాంత్ చెప్పమన్నట్లుగా.

"పరిస్థితులన్నీ గందరగోళంగా కన్పించాయి సార్. ఇక్కడ చూడండి రక్తపు చుక్కలు. ఇది నేరుగా మెట్రెస్ మూలగా దారి తీసాయి. క్రిందికి వెళ్ళి పరిశీలించాము. క్రింద ఓ అతని శవం వుంది. బహుశా హంతకుడై వుండవచ్చు. హత్యచేసి క్రిందికి దిగుతుండగా పట్టుతప్పి వుంటుంది. అతని శవానికి దూరంలో ఓ చిన్న మూట పడి వుంది. అందులో నగలున్నాయి. బహుశా అతను దొంగ అయి వుండొచ్చు. సుశీలాదేవి అతనిని చూడగానే అరిచే ప్రయత్నం చేసివుండొచ్చు. ఆమెకి సరిగ్గా కళ్ళు కనపడవు. మసగ్గా కన్పడు

తాయి. అతన్ని గుర్తుపట్టి వుండదు. అలాంటప్పుడు అతను పారిపోయి వుండవచ్చు. అదీగాక అతను కేవలం ఆ నగల కోసమే హత్య చేసాడంటే నమ్మశక్యంగా లేదు. నగల విలువ నాలుగైదు వేలకు మించి వుండదు" వివరించాడు ఎస్. ఐ. మిస్టర్ స్కాట్.

"గుడ్ వర్క్ మిస్టర్ స్కాట్! అవును మీరు చెప్పింది సబబుగానే కన్పిస్తూంది" అని అంటుండగా రవిధర్ లోనికి ప్రవేశించాడు. 'ఎవరు?' అన్నట్లుగా విశాల వంక చూశాడు.

"ఈయన రవిధర్. సుశీలాదేవిగారి దూరపు బంధువు, సెక్రటరీ. ఆవిడ వ్యవహారాలన్నీ ఈయనే చూస్తున్నారు."

రవిధర్ అవాక్కయి నిలబడి పోయాడు. ఇలాంటి సంఘటన అత నూహించి వుండడు. ఇన్స్పెక్టర్ విష్ణుకాంత్ మాటలతో ఈ లోకంలోనికి వచ్చిపడ్డాడు.

"ఏమిటి?" అడిగాడు.

అంతలో పోలీస్ డాక్టర్ శవ పరీక్ష ముగించి వచ్చాడు.

"డాక్టర్ హత్య ఎప్పుడు జరిగిందో చెప్పగలరా?"

"ఐయామ్ సో సారీ. హత్య జరిగింది ఎప్పుడో చెప్పలేను. కాని, ఈమె ప్రాణం సరిగా 9.30కి పోయింది" అన్నాడు.

"కత్తి మీద ఎలాంటి వేలి ముద్రలు లేవు" అన్నాడు వేలిముద్రల నిపుణుడు.

"ఆల్ రైట్ మిస్టర్ స్కాట్. నేను ప్రక్క గదిలో వుంటాను. ఒక్కొక్కరిని లోనికి పంపు" అని వెనక్కి తిరగ బోతూ, గోడకివున్న ఓ ఫోటోని చూసాడు. "ఎవరు ఇతను?" అడిగాడు. అతని కుడి చేతిమీద పాము బొమ్మ పచ్చబొట్టు వేసి వుంది.

"ఇతను సుశీలాదేవి అన్నగారి కుమారుడు శ్రీధర్" అని

వివరించాడు రవిధర్.

విష్ణుకాంత్ తలవూపి ప్రక్క గదిలోనికి వెళ్ళాడు. ముందుగా విశాల గదిలోకి ప్రవేశించింది.

"మీరూహించగలరా, ఈ హత్య ఎవరు చేశారో" అడిగాడు ఆమెను చూస్తూ.

బిత్తరబోతూ అతని వంక చూసింది విశాల. "నాకు తెలీదు" చెప్పింది.

"ఆల్ రైట్. సుశీలాదేవి మీకు బంధువా?"

విశాల తన చరిత్ర చెప్పింది, తమ ప్లాన్ తప్ప.

"అలాగా! మీరు స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేసినప్పుడు సమయం 10.10 అని మీరు ఒప్పుకున్నట్టేనా?"

మవునంగా వుండి పోయిందామె.

"చెప్పండి" అడిగాడు.

విశాల మాట్లాడలేదు.

"చూడండి విశాలా! హత్య ఎప్పుడు జరిగిందో చెప్పలేదు డాక్టర్. కాని ప్రాణం సరిగ్గా 9.30కి పోయిందని డాక్టర్ రిపోర్ట్. మీరు సరిగ్గా 10.10కి ఫోను చేశారు. అంటే హత్య జరిగాక నలభై నిముషాల తర్వాత ఫోను చేశారు. అంతవరకూ మీరు ఏమిటి చేస్తున్నట్లు?"

"9.15కి భోజనం చేసి సోఫాలో కూర్చున్నాను. వెంటనే నిద్ర పట్టేసింది. సుశీలాదేవిగారు టెర్రెస్‌లో వున్నారు. ఆమెని లోనికి తీసుకు రావాలన్న విషయం నాకు బాగా గుర్తు. కాని నేను నిద్రపోయాను. ఎందుకో మెళుకువ వచ్చి చూసాను. అప్పటికే ఆమె చనిపోయివుంది."

"బాగా నిద్రపోయారా? అది సరే. హత్య జరిగినప్పుడు సుశీలాదేవి అర్చివుండాలి. మీకు అలాంటిది ఏదైనా విన్పించిందా?"

అడ్డంగా తలూపిందామె.

"బాగా గుర్తు చేసుకోండి! మీకు ఆ సమయంలో ఎందుకు మెలకువ వచ్చింది?"

"గొంతులో తడారి పోయింది. మంచినీళ్ళ కోసరం లేచాను" అందామె తడుముకోకుండా.

"9.15కి భోజనం చేసిన మీకు ఆ సమయంలో గొంతులో తడారి పోవటం ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆల్ రైట్ రవిధర్ గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

"అతనితో నాకు అంతగా పరిచయం లేదు."

"దట్స్ ఆల్ రైట్! మీరిక వెళ్ళచ్చు."

ఆమె వెళ్ళబోతుండగా విష్ణుకాంత్ అన్నాడు. "చూడండి విశాలా! సుశీలాదేవిగారు వీలు లాంటిది ఏమైనా రాశారా?"

"నాకు తెలీదు" టక్కున సమాధానం చెప్పి, బయటికి వచ్చేసిందామె.

తర్వాత రవిధర్ వచ్చాడు.

"మిస్టర్ రవిధర్. ఈ హత్య మీరు చేశారంటే దీనికి సమాధానం?" సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ విష్ణుకాంత్.

రవిధర్ కళ్ళల్లో ఓ క్షణం భయం తొంగి చూసింది. కాని వెంటనే "మీకు మతి పోయిందంటాను" అన్నాడు తడుముకోకుండా.

"గుడ్! ఆధారాలతో నిరూపించేసరికి మీకు నిజంగానే మతిపోతుంది. దటీజ్ ఆల్ రైట్! మీరు ఇక్కడ ఎంత కాలంగా వుంటున్నారు?"

"సుమారు ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్నాను."

"హత్య జరిగిన సమయంలో మీకు ఎలిబీ వుందా?"

"అసలు నాకు ఈ హత్య జరిగిందని తెలీదు. మొన్న సుశీలాదేవిగారిని పర్మిషన్ అడిగి విజయవాడ వెళ్ళాను. అఫ్ కోర్స్. అది నా స్వంత పని అనుకోండి. నేను అక్కడికి వెళ్ళిం తర్వాత సుశీలాదేవిగారికి ఉత్తరం కూడా రాశాను. ఈ రోజు వస్తున్నట్లు."

"విజయవాడ ఎందుకు వెళ్ళవలసిందో చెప్పగలరా?"

"చెప్పానుగా అది నా పర్సనల్ మాటర్ అని."

"దట్స్ ఇట్! మీకు ఎలిబీ లేదు. మిమ్మల్ని అనుమానించటంలో తప్పు లేదనుకుంటాను. సుశీలాదేవిగారు వీలులాంటిది ఏమైనా రాశారా?"

తలూపాడు రవిధర్. "సునిల్ బాంక్ లాకర్లో వుంది."

"ఆస్తి ఎవరెవరికి వ్రాయబడిందో తెల్సా?"

"ఆమె నాకు చెప్పలేదు."

"దట్స్ ఓ. కె! లాయరు ఎవరు?"

రవిధర్ గుండె క్షణంపాటు కొట్టుకోవటం మానేసింది. అసలు ఆ విషయం సంగతే మర్చిపోయాడు. రాజు గమనించాడో, లేదో. లాయర్ని అడిగితే తమ బండారం బయట పడిపోతుంది.

"కామేశ్వరరావు" సమాధానం చెప్పాడు.

"ఆ విషయం మేము కనుక్కుంటాము. ఆమెని హత్య చేసేంతటి కసి ఎవ్వరికుందో వూహించండి."

"అయామ్ సారీ!"

"నెవర్ మైండ్! అది మా డ్యూటీ. మీరు చెప్పాల్సింది ఇంకేమయినా వుందా?"

తల అడ్డంగా వూపాడతను.

"ఆల్ రైట్! చివరి ప్రశ్న. సుశీలాదేవిగారింటికి మీరు

డైరెక్టుగా వచ్చామన్నారు. బెజవాడనుండి ఆమె హత్య చేయబడినట్లు తెల్సా? లేక ఆమెకి ముందు కన్పించి ఇంటికి వెళ్ళాలనుకున్నారా?"

రవిధర్ మొహంలో రంగులు మారింది. "లేదు. ఆమెని ముందుగా కల్సుకుని ఇంటికి వెళ్లాలనుకున్నాను."

"ఈజిట్? సరే. మీ రిక వెళ్ళండి."

రవిధర్ బయటికి వెళ్ళబోతుండగా "వన్ మినిట్! దయచేసి మీ అడ్రస్ చెప్తారా?"

చెప్పాడతను.

అతను వెళ్ళాక ఎస్. ఐ. స్కాట్ లోనికి వచ్చాడు.

"మిస్టర్ స్కాట్! ప్లీజ్ సిడౌన్. ఈ ఉత్తరం చూడండి. రవిధర్ సుశీలాదేవికి వ్రాసిన వుత్తరం. బెజవాడ నుండి వ్రాశాడు. ఈ ఉత్తరం బలపరుస్తోంది, అతను ఈ వూళ్ళో వున్నాడని. పోస్టల్ స్టాంపు చూడండి."

"యస్! మిస్టర్ విష్ణుకాంత్."

"కాబట్టి హత్య చేయించటానికి అతనికి అవకాశాలున్నాయ్. మీరు వెంటనే అతనింటికి వెళ్ళేలోగా అక్కడికి వెళ్ళి పరిశోధనచేయండి. ఏమైనా క్లూస్ దొరకవచ్చు."

"యస్ మిస్టర్ ఆఫీసర్."

"దట్స్ ఆల్ రైట్! హంతకుడు ఎలాగో చనిపోయాడు. అతన్ని ఎవరు నియమించారో తెల్సుకోవటం మీ వంతు."

తలూపాడు స్కాట్.

"గుడ్! క్యారీ ఆన్."

స్కాట్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ విష్ణుకాంత్ గదిలోంచి బయటికి వచ్చేసరికి రవిధర్ దీనవదనంతో యజమానురాలి శవాన్ని చూస్తున్నాడు.

"అయామ్ వెరీసారీ! మిస్టర్ రవిధర్. మీకు ఈ విషయం బాధ కల్గించవచ్చు. హంతకుల్ని పట్టుకోడానికి నా శాయ శక్తులా ప్రయత్నిస్తాను."

పేలవంగా నవ్వాడు అతను. "కాని హంతకుడు కూడా హతుడయ్యాడు."

"యస్ మిస్టర్! అతన్ని నియమించిన వాళ్ళు బ్రతికే వున్నారు కదూ?"

రవిధర్ వులిక్కిపడటం గమనించాడు డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్.

పదిహేను నిముషాల తర్వాత అక్కడున్న ఫోను మ్రోగింది. అందరూ వులిక్కిపడ్డారు ఆ మోతకి. విష్ణుకాంత్ నవ్వుకుంటూ రిసీవరు అందుకున్నాడు.

అవతలనుండి వచ్చిన జవాబు విన్నాడు. అతని మొహంలో ఆశ్చర్యకరమైన సూచనలు రవిధర్, విశాలలు గమనించక పోలేదు.

"గుడ్! మిస్టర్ స్కాట్ క్యారీ ఆన్" అని రిసీవరు పెట్టి రవిధర్ వైపు చూసాడు.

"మిస్టర్ నేను లాయర్ని కల్సుకోవాలని పోతున్నాను. మీరూ వస్తారా?"

రవిధర్ మొహం నల్లబడింది. "నేనా? ఎందుకూ?" అని అడిగాడు తడబడుతూ.

"మీ ఇష్టం! నేను వెళుతున్నాను. ఇంకో విషయం. శవాన్ని పోస్ట్‌మార్టం కోసరం తీసుకువెళుతారు పోలీసులు. మీరు ఇక్కడ్నించి నా అనుమతిలేందే ఎక్కడికీ వెళ్ళటానికి వీలులేదు" కఠినంగా అన్నాడు విష్ణుకాంత్.

12

కాలింగ్ బెల్ రెండు సార్లు మ్రోగించినా ఎవరూ తలుపు తీయకపోవటం విసుగనిపించింది ఇన్స్పెక్టర్ విష్ణుకాంత్ కి.

తలుపు దగ్గరికి వేసివున్నా, తోసుకుని లోనికి వెళ్ళటం సభ్యత కాదని ఓ క్షణం సంకోచించాడు. చివరిసారి మరో మారు బెల్ నొక్కాడు. ఫలితం శూన్యం.

ఇక సందేహించలేదతను. వెంటనే తలుపు తోసుకుని లోనికి అడుగుపెట్టాడు.

గది మధ్యలో గ్లాడ్ టేబులుంది. దానిమీద ఏవో కొన్ని ఫైల్స్ వున్నాయి. ఆ గదిలో ఎవ్వరూ లేరు. ఆ గదికి ఆనుకుని మరోగది వుంది. బహుశా, అది బెడ్ రూం కావచ్చు అనుకున్నాడు.

"మిస్టర్ కామేశ్వరరావు" పిలిచాడు అతను. సమాధానం లేదు.

ఒక్క అంగలో బెడ్ రూంలోకి చేరుకున్నాడు. ఎదురుగా కన్పించిన దృశ్యాన్ని చూస్తూనే కొయ్యబారిపోయాడు.

కామేశ్వరరావు బెడ్ మీద వెల్లికిలాపడివున్నాడు. గుండెల్లోని బాకు కొట్టవచ్చినట్లు కన్పిస్తూంది.

'డామిట్! వూహించలేకపోయాను' అనుకున్నాడు.

అంతలో వెనక సన్నగా ఎవరో నవ్వినట్లయింది. వెను తిరగబోయాడు.

అంతలో—

గదిలో వెలుతున్న లైటు చటుక్కున ఆరిపోయింది.

"మిస్టర్ ఆఫీసర్! వెనక్కి తిరిగినా నేను కన్పించను, దయచేసి ఆ ప్రయత్నం మాత్రం చెయ్యవద్దు. బహుశా, నా

చేతిలో వున్న పిస్టల్ ఈ చీకట్లో మీకు కన్పించటం అసంభవం. అనవసర ప్రయత్నాలు మానండి. ప్రాణాలమీద ఆశ వదులుకుంటె ఇక మీ ఇష్టం.''

డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ నెమ్మదిగా అన్నాడు.

''నన్ను బెదిరించాలనా నీవు ఇక్కడ వున్నది?''

''ఆ అవసరం నాకు లేదు. హత్యచేసి వెళ్దాం అనుకునేంతలో మీరు వచ్చారు. కాబట్టి తప్పలేదు. ఆఁ! కదులుతున్నారు. దయచేసి కదలకండి! మీరేం చేసినా నాకు కన్పిస్తున్నది.''

''నీవేనా హంతకుడివి!''

సమాధానం లేదు. వెనక అడుగులు వేస్తున్న శబ్దం నెమ్మదిగా విన్పిస్తూంది. విష్ణుకాంత్ మనసు ఉరకలు వేసింది. పాము చెవులు విష్ణుకాంత్‌వి. హంతకుడు శ్వాస, నిశ్వాసలు లీలగా విన్పించాయి. హంతకుడు చేరువ అవుతున్నాడు.

హఠాత్తుగా వెనక శ్వాస పీలుస్తున్న శబ్దం ఆగిపోయింది

హంతకుడు వూపిరి బిగపట్టాడు అనుకున్నాడు. బహుశా తనని తలమీద కొట్టబోతున్నాడేమో? లేక చంపబోతున్నాడా?

తెగించాడు. హంతకుడు ఎన్ని హత్యలైనా చెయ్యడానికి వెనుదీయడు.

విష్ణుకాంత్ మొహం కఠినంగా మారిపోయింది. ఇక తను తెగించాలనుకున్నాడు. చటుక్కున వెనుదిరిగా డతను.

అతనూహించినట్లు తలమీద దెబ్బ పడలేదు. పిస్తోలూ పేలలేదు.

జరిగింది గ్రహించా డతను.

నవ్వుకున్నాడు విష్ణుకాంత్ తన అంచనాలు తప్పయినం

ముకు. హంతకుడు పారిపోయాడు.

మొదటిసారి పొఅబాటుపడ్డాడు అతను. అంతలో కర్తవ్యం గుర్తుకు వచ్చింది. గోడనున్న 'స్విచ్'కోసరం తడిమాడు.

బల్బ్ వెలగగానే ఒక్కసారి మిరమిట్లుగొలిపే కాంతి వచ్చింది గదిలోనికి.

విష్ణుకాంత్ ఒక్కసారి కామేశ్వర్రావు శవాన్ని పరిశీలనగా చూసాడు.

రక్తంకారి అంతా బెడ్‌లోనికి ఇంకిపోయింది. హత్య జరిగి ఎక్కువసేపు కాలేదు. గాయంనుండి ఇంకా రక్తం కారుతూనే వుంది.

ఇక ఆలస్యం చెయ్యదల్చుకోలే దతను. తనకి పనికివచ్చే ఆధారాలు ఏమైనా దొరుకుతాయా, అని గది నలుమూలలా చూసాడు. అంతలోనే అతనికి స్ఫురించింది. సుశీలాదేవి వీలు శాలూకు డూప్లికేట్ కామేశ్వర్రావు దగ్గరుండేమోనని.

అయినా వీలు ఆమె బాంక్‌లో ఎందుకు పెట్టింది? లాయర్‌మీద నమ్మకం లేకనా? లేక ఇలాంటి అఘాయిత్యాలు జరుగచ్చు అని, ముందు జాగ్రత్తకోసరం అలా చేసిందా? ఇలా బాంకుల్లో దాచుకోవటం అరుదు అనుకున్నాడు.

ఇక తను అక్కడ చేయవలసింది ఏమీ లేదని గ్రహించాడు. ముందు గదిలోనికి వచ్చి గోడవారగానున్న అల్మారా దగ్గరికి నడిచాడు.

ఎంత వెదికినా 'డూప్లికేట్' వీలు కన్పించలేదు. ఏమైంది? అసలు రాయలేదా? లేక హంతకుడు చేజిక్కించుకు పోయాడా?

ఆలోచనలతో అతని మనస్సు కొయ్యబారింది. టేబుల్

సొరుగులో వెదికి చూసాడు. లాభం లేకపోయింది. కాని అందులో వున్న ఓ వస్తువు అతన్ని ఆకర్షించింది.

దాన్ని ఆప్యాయంగా అందుకున్నాడతను.

13

"ఏమిటి ఇక్కడ కల్సుకోమన్నావ్" విసుగ్గా అడిగింది విశాల, రాజువంక చూస్తూ.

"తప్పలేదు విశాలా! నేను ఇంటికి వచ్చానంటే ఎవరికైనా అనుమానం వస్తుంది. అదీగాక పోలీసులకి సుశీలాదేవి హత్యపై అనుమానంగా వుంది. అందుకే ఇక్కడికి రమ్మన్నాను" అన్నాడు రాజు విశాలవంక అదోలా చూస్తూ.

"సరేలే! చెప్పు విషయం ఏమిటో."

రాజు మొహంలో రంగులు మారాయి. "విశాలా! మనం ఎంతో కష్టపడ్డాము ఈ ఆస్తిని సంపాదించాలని. హత్య చెయ్యటానికికూడా వెనుకాడలేదు. కాని మన ఈ ప్రయత్నమంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయింది." విషాదంగా అన్నాడు.

విశాల ఆత్రంగా అతని మొహంలోనికి చూసింది.

"చెప్పు జరిగింది ఏమిటో?"

"తట్టుకోగలవా?"

అనుమానంగా చూసిందామె "కొంపదీసి శ్రీధర్ కి ఏమీ కాలేదు కదూ?"

బాధగా అన్నాడతను. "కాకపోతే బాధలేదు విశాలా! కాని శ్రీధర్ కి ఆక్సిడెంట్ అయింది. ఇక అతను మనకు లేడు."

"అబద్ధం!" పిచ్చిగా అరిచిందామె!

విశాల ఏడుస్తోంది. హృదయవిదారకంగా రోదిస్తూం

దామె. విశాల శ్రీధర్‌ని ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంది. తన ప్రాణపదంగా ప్రేమించిందామె.

కొంతసేపటికి వెక్కిళ్ళతో అందామె: "నమ్మలేను రాజూ! శ్రీధర్‌కి ఆక్సిడెంట్ ఎందుకయింది? అతను చిన్న పిల్లవాడు కాడు. కాని వట్టి అమాయకుడు" నిప్పులుకురిసే కళ్ళతో చూస్తూంది ఆమె. "అర్థమయింది రాజూ! నీపన్నాగం. ఎలాగూ ఆస్తి శ్రీధర్‌ది. నేను అతనికి భార్యను. అతని తర్వాత ఆస్తి ఎలాగూ నాకు వస్తుంది. నీకు నేను కావాలి" ఛీత్కారం చేసిందామె.

"విశాలా!" బాధగా అన్నాడతను. "నన్ను నమ్ము."

హేళనగా నవ్విందామె. "నిన్నా! నమ్మమంటావా?"

"విశాలా!" రాజు ఏదో చెప్పబోయాడు.

"షటప్" గర్జించిందామె. "నీ అంతు ఏమిటో చూస్తాను" అని చరచరా వెళ్ళిపోయింది.

14

మంచంమీద పడుకుని వున్న రవిధర్, విశాలని చూసి చిన్నగా నవ్వాడు. ఆమెను ఏదోవిధంగా లొంగదీసుకోవాలని రవిధర్ ప్లాను.

విశాల చనువుగా వచ్చి రవిధర్ ప్రక్కన కూర్చుంది. ఆశ్చర్యంగా చూసాడు ఆమెవంక.

కొంతసేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు. చివరికి విశాల అంది: "రవిధర్! నీ ప్రాణం నా దగ్గర వున్న సంగతి నీవు మర్చిపోలేదనుకుంటాను."

తాపీగా అన్నాడు రవిధర్. "ప్రస్తుతం ఆ విషయమే ఆలోచిస్తున్నాను. ఏమిటి విషయం?"

"నీ ప్రాణాన్ని నీకు ఇవ్వటానికి నేను సిద్ధమే. దాంతో

పాటు నా ప్రాణాన్ని నీకు కానుకగా అర్పిస్తాను. కాని నీవు నాకు ఓ సహాయం చేయాలి.''

నిటారుగా కూర్చున్నాడు అతను. అతని మొహంలో రంగులు మారాయి. ''ఏం మళ్ళీ దేంట్లో అయినా ఇరికించదల్చావా?''

నవ్విందామె. ''నీవు ఇంత పిరికివాడివని నాకు తెలీదు. మరి నీవు నాకు సహాయం ఏమి చేయగలవు?''

''నీకు ఎలాటి సహాయం కావాలో చెప్పు ముందు.''

''మైడియర్, రవిధర్! నేను చెప్పేది పూర్తిగా విను. నీవు సుశీలాదేవి హత్య జరిగిన రోజున ఈ వూళ్లోనే వున్నావని ఇన్స్పెక్టర్‌కి అనుమానం కల్గింది. నిజంగా నీవు బెజవాడలో వుంటె ఇలాంటి అనుమానం వచ్చేదికాదు.ఇదంతా రాజు కుట్ర. అతను నిన్ను ఇందులో ఇరికించటానికి నిన్ను పావుగా వాడుకున్నాడు.''

అతను వింటున్నాడు.

''ఏమిటి రాజుమీద రిపోర్ట్ చేస్తున్నానని అనుమానంగా వుందా? రవీ! నేను శ్రీధర్‌ని ఎంత ప్రేమించేనో నీకు తెలీదు.అలాంటివాడు ఆక్సిడెంట్ అయి చనిపోయాడని రాజు చెప్పాడు. నిజానికి అతను హత్యచేసి వుంటాడు. అతని తర్వాత ఆస్తికి నేను వారసురాలిని. అతనికి నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఆశ. అంటె ఆస్తీ కావాలి, నేనూ అతనికి కావాలి. నిజానికి నేను అతన్ని కేవలం సహాయంగా వుంచుకున్నాను.''

''అయితే ఏమిటి నీ బాధ?''

''అదే చెబుతున్నాను రవీ! ఎలాగూ నా భర్త పోయాడు. ఇక ఆస్తి అంతా నా పేర్న వస్తుంది. అఫ్‌కోర్స్! నేను

శ్రీధర్ భార్యనని నిరూపించుకోవాలి. నా దగ్గిర సాక్ష్యాలు వున్నాయి. కాబట్టి,రాజు అంటె నాకు ద్వేషం.అందుకే నిన్ను కోరుతున్నాను. అయితే నీవు నాకు సహాయం చెయ్యాలి."

"సహాయమా?"

"అవును రాజు నిన్ను కష్టపెట్టాడు, హత్యానేరంలో త్రోయటానికి ప్రయత్నించాడు. కాబట్టి, అటు నీ పగ తీరి నట్లు అవుతుంది. నాకూ పగ తీరుతుంది. పైగా ఆ స్త్రీ, నేనూ నీ పరమవుతాము."

"అంటే, ఏమిటి చెయ్యాలి?"

"పిచ్చివాడా, ఆమాత్రం గ్రహించ లేవూ? రాజుని చంపెయ్!"

ఉలిక్కిపడ్డాడతను. "హత్యా?"

"బాగా ఆలోచించుకో! నేను మళ్ళీ కన్పిస్తాను"అంటూ రవిధర్ని ఓసారి గాఢంగా ముద్దుపెట్టుకుని వెనుదిరిగింది.

అతను ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యాడు.

విశాల వెళ్ళిం తర్వాత రవిధర్ ఓ గంటసేపు ఆలోచించాడు. చివరికి ఓ నిశ్చయానికి వచ్చాడతను. వెంటనే టెలిఫోను దగ్గరికి నడిచి విశాలకి ఫోను చేసాడు.

"అంతా నీవు కోరినట్లు జరుగుతుంది. సుశీలాదేవిగారి పాతమేడ దగ్గరికి రాజు వచ్చేట్లు చేయి. అతని పని నేను పూర్తి చేస్తాను."

"గుడ్! నేను అనుకున్నాను రవీ! నాకు తెల్సు నీవు ఒప్పుకుంటావని."

"సరే! మన ఒప్పందం మర్చిపోవాక" చెప్పాడతను.

15

"గుడ్ మార్నింగ్ సార్!" అన్నాడు స్కాట్.

"వెరీ గుడ్ మార్నింగ్ మిస్టర్ స్కాట్! ఏమిటి విషయం, నిన్నటినుండి అసలు కన్పించలేదు."

"బెజవాడ వెళ్ళాను" సమాధానం చెప్పాడు స్కాట్.

"బెజవాడ?"

"అవును మిస్టర్ విష్ణుకాంత్."

"క్యారీ ఆన్."

స్కాట్ తన జేబులో నుండి కొన్ని ఫోటోలు తీసి టేబుల్ మీద వుంచాడు.

"మిస్టర్ విష్ణుకాంత్" నెమ్మదిగా చెప్ప నారంభించాడు స్కాట్. "మీరు చెప్పగానే రవిధర్ ఇంటికి వెళ్ళాను. అక్కడ నన్ను ఆశ్చర్యపరచిన విషయా లున్నాయి. మీ రూహించినట్లు అతను బెజవాడనుండి సరాసరి సుశీలాదేవి ఇంటికి రాలేదు. అతను బెజవాడ వెళ్ళలేదని అతను సుశీలా దేవికి రాసిన ఉత్తరంతో తెల్సింది. అతనింట్లో నన్ను ముఖ్యంగా ఆకర్షించినది 'పాలు' వున్న గ్లాసు. దానిలో కొద్దిగా పాలున్నాయి.

"అంటే రవిధర్ టీ, కాఫీలు కలుపుకుని త్రాగాడు. మరి అతను సరాసరి బెజవాడనుండి సుశీలాదేవిఇంటికి వచ్చా నని అబద్ధం ఆడాడని తెలుస్తూంది. చుట్టుప్రక్కల ఎంక్వయిరీ చేసాను. రవిధర్ మధ్యాహ్నం ఇంట్లోనే వున్నట్లు తేలింది. కాబట్టి ఈ విషయంలో అతను అబద్ధం చెప్పాడు.

"రవిధర్ ఇంట్లో అంతా దుమ్ము అలుముకుని వుంది. అక్కడ వున్న టేబుల్ మీదకూడా దుమ్ము వుంది. దాని మీద నాలుగు వ్రేళ్ళ గుర్తులున్నాయి. ఇవిగో, వాటిని ఫోటో తీయించాను. టీపాయ్ మీద మూడు కప్పులున్నాయి. టీ త్రాగినట్లున్నారు. వాటిమీది వేలిముద్రలు తీయించాను.

"అంటే రవిధర్‌తో ఎవరో మాట్లాడారు. ఎవర్నో కల్సుకున్నాడని అర్థమయింది. ఎంక్వయిరీ చెగా అతను బెజవాడ వెళ్లేరోజున ఒక మొగతను, ఒక స్త్రీ అతనింటికి వెళ్లారు అని తెల్సింది. రవిధర్ ఇంటి ప్రక్క వారు స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చారు.

"వెంటనే నేను రవిధర్, విశాలల వేలిముద్రలు సంపాదించాను. వాటిని పరిశీలించగా, టేబుల్ మీదున్న వేలిముద్రలతో విశాల వేలిముద్రలు సరిపోయాయి. కాఫీ కప్పుల మీద వున్న ముద్రలు చూడగా, ఓ దానిమీద విశాలవి, మరో దానిమీద రవిధర్‌వి వున్నాయి. ఇంకో దానిమీద మటుకు ఉన్నవి ఎవ్వరివో తెలియటం లేదు" ఆగాడు స్కాట్.

"విశాల రవిధర్‌తో ఎక్కువ పరిచయం లేదని చెప్పింది. దీన్నిబట్టిచూస్తే నాకు మరో ఆలోచన వస్తూంది" అన్నాడు విష్ణుకాంత్.

తలూపాడు స్కాట్. "మీ రన్నది నిజం. విశాల ఉద్యోగంలో చేరి కొంతకాలమే అయింది. అయినా, రవిధర్‌తో అంతటి చనువు ఎలా కల్గింది? అతని ఇంటికి వెళ్ళాల్సిన అవసరం ఏమిటి? ఇదీగాక మూడోవ్యక్తికూడా కల్సుకున్నాడు ఆ రోజున రవిధర్‌ని. దీన్ని బట్టి ఆలోచిస్తే వీళ్ళంతా తోడుదొంగలు అనిపిస్తూంది."

"మూడోవ్యక్తి ఎవరై వుంటాడు?" ఆలోచనగా అన్నాడు విష్ణుకాంత్.

"నేనూహిస్తున్నాను. బహుశా, అతను రాజా అయి వుండాలి" అన్నాడు స్కాట్.

నిటారుగా కూర్చున్నాడు విష్ణుకాంత్. "యస్ మిస్టర్

స్కాట్ ప్రామిస్!"

"సుశీలాదేవిని హత్యచేసిన హంతకుడు చనిపోయాడు. అతను కేవలం దొంగతనానికి వచ్చాడంటే నమ్మలేనివిషయం. కాబట్టి హత్య చెయ్యటమే అతనిఉద్దేశ్యం కావచ్చు. అతని జేబులో కాగితం వుంది. దాన్నిబట్టి అతను మధుమూర్తిఅనీ, బెజవాడనుండి వచ్చాడనీ తెల్సింది. అతని జేబులో కీబంచ్ వుంది. దానిమీద హోటల్ జనతా పేరుంది. అంటె అతను జనతాలో దిగాడు. అక్కడికి వెళ్ళి ఎంక్వాయిరీ చేసాను.

"అతని రూంలో సూట్ కేస్ వుంది. దాంట్లో వెదగ్గా అతని డైరీ దొరికింది. అందులోని విషయాలు గ్రహించాను. బెజవాడలో అతని అడ్రస్ తెల్సిపోయింది వాటివల్ల. వెంటనే బెజవాడ పోలీసులకి ఇంటిమేట్ చేస్తే, వాళ్ళు దర్యాప్తు చేస్తారు. కాని విషయాలు పూర్తిగా బయటికి రాక పోవచ్చు.

"అందుకే స్వయంగా నేను బయలుదేరాను. మధుమూర్తి ఇంటిని పరిశోధించగా, ఓ టెలిగ్రాం కాగితం దొరికింది." అంటూ దాన్ని టేబుల్ మీద వుంచాడు.

అది రాజు మధుమూర్తికి ఇచ్చిన టెలిగ్రాం!

"సో! రాజు మధుమూర్తిని హైద్రాబాద్ పిలిపించాడు. అంటె హత్య చేయించటానికి అతను ఉపయోగించబడ్డాడు. అయితే ఈ రాజు ఎవరు? అన్న ప్రశ్న నన్ను వేధించింది. అసలు ఈ మధుమూర్తి ఎవరో తెలుస్తే రాజు చరిత్ర తెలు స్తుంది. విచారించగా చాలా విషయాలు తెల్సాయి.

"మధుమూర్తి హంతకుడు.ఎన్నోసార్లు జైలు జీవితం గడి పాడు. ఈ రాజుకూడా ఏదో నేరస్తుడు అయివుండాలి. వీళ్ళిద్దరికీ పరిచయం బహుశా జైలులో జరిగివుండాలి. ఇది

నా అయిడియా మాత్రమే. ఎందుకంటే సాధారణంగా నేరస్తులకి స్నేహం ఈ సమయంలోనే అవుతుంది. విచారించగా నేనూహించింది నిజమే అయింది."

"మధుమూర్తి వున్న 'సెల్'లో రాజు అనే అతనూ వుండేవాడు. అతను ఫోర్జరీలో దిట్ట. ఎన్నోసార్లు ఫోర్జరీ చేసి అక్రమంగా డబ్బు సంపాదించాడు. మొన్ననే విడుదల అయినాడని తెల్సింది. అతను ప్రస్తుతం హైద్రాబాద్‌లో వున్నాడని మన మూహించవచ్చు.

"రాజు ఫింగర్ ప్రింట్స్ సంపాదించాను. జైలు రికార్డ్‌లో వున్నాయి. వాటిని ఎక్స్‌పర్ట్‌కి ఇచ్చాను. రిపోర్ట్ సేషన్‌కి పంపిస్తానని చెప్పాడు. చాలా టైం అయింది. బహుశా, వస్తూ వుండొచ్చు."

అంటుండగానే ఓ కానిస్టేబుల్ ఓ కవరు తెచ్చి విష్ణుకాంత్‌కి ఇచ్చాడు.

విష్ణుకాంత్ వాటిని పరిశీలించాడు."యస్ మిస్టర్ స్మార్ట్ మీరూహించింది నిజం. కాఫీ కప్పుమీద వున్నవి రాజు వేలి ముద్రలే. అయితే ఈ రాజుకీ, విశాలకీ, రవిధర్‌కీ పరిచయం ఏమిటి?" ఆలోచించసాగా డతను.

16

లోనికి అడుగు పెడూతూనే ఎదురుగా వున్న రవిధర్‌ని చూసి రాజు వులిక్కిపడ్డాడు.

"వాట్ ఈజ్ దిస్ మిస్టర్! విశాల ఏది?"

రవిధర్ నవ్వలేదు. సీరియస్‌గా చూస్తూ అన్నాడు:

"మిస్టర్ రాజూ! లోనికిరా ముందు. తలుపువెయ్. నీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి."

అతను చెప్పినట్లు చేసాడతను.

రవిధర్ లేచి నిలబడ్డాడు. "మిస్టర్ రాజూ, ఇక్కడికి ఎందుకు పిలిచానో తెల్సా? నీవు నన్ను హాని చెయ్యటానికి ప్రయత్నించావు. నీ ప్లాను ఏమిటో నాకు విశాల చెప్పింది. అదీగాక, శ్రీధర్‌ని నీవు చంపావని ఆమె అనుమానం. సో! వీటన్నిటికీ కలిపి నీకు శిక్ష విధించదల్చాను."

"శిక్షా?"

"అవును. నిన్ను చంపుతాను" అంటూ జేబులోంచి పిస్టల్ తీసి రాజుకి గురిపెట్టి నవ్వాడు.

"ఢాం!" మని పిస్తోలు పేలింది.

అదే సమయంలో—

తళుక్కుమని మెరుపు మెరిసింది. అది మెరుపు కాదు. ఫ్లాష్ కెమరా వెల్గింది.

రవిధర్ అదిరి పడ్డాడు. తననెవరో ఫోటో తీసారు. తను రాజుని హత్య చెయ్యటం ఎవరికో తెల్సిపోయింది. ఇక తను హంతకుడు అని నిరూపించటానికి ఆ ఆధారాలు చాలు.

చటుక్కున కిటికీలోంచి బయటికి చూసాడతను. ఒకతను పరిగెడుతున్నాడు పాత మేడ వెనక వున్న అడవిలో. రవిధర్ వెంటనే తలుపు తెరచుకొని ఆగంతుకుడు పరుగెత్తిన వైపే పరుగెత్తాడు.

17

విష్ణుకాంత్ అన్నాడు: "నాకు చిన్న అనుమానంగా వుంది. ఇక్కడ నేను తెల్సుకున్న విషయాలు చెబుతాను వినండి" అంటూ చెప్ప నారంభించాడు విష్ణుకాంత్.

"మిమ్మల్ని రవిధర్ ఇంటికి పంపాక నేను లాయర్‌ని కల్సుకున్నాను. అయితే అప్పటికే అతను చనిపోయివున్నాడు. హత్య చెయ్యబడ్డాడు. 'బాడ్ లక్' హంతకుడు నా ముందే

తప్పుకున్నాడు. నిజానికి నేను వెళ్ళింది సుశీలాదేవి రాసిన వీలు తాలూకు డూప్లికేట్ కోసరం. అయితే అది కన్పించ లేదు. మాయమైంది అనుకోవచ్చు."

"అలాగని ఎందుకు అంటున్నానంటే లాయర్ డైరీ దొరికింది. దాంట్లో రాసుకున్నాడు డూప్లికేట్ తనవద్దే వున్నట్లు. సుశీలాదేవి ఆస్తిలో 75 వేలు రవిధర్‌కి రాసింది. మిగితా ఆస్తి ఎవరికి రాసిందో తెలీలేదు. మిగితా....! అని లాయర్ రాయటం ఆపాడు. మిగిల్న ఆస్తి ఎవరికి రాసింది?

"నేను వెంటనే 'సునిల్ బాంక్' వాళ్ళకి ఫోనుచేసి వీలు తెప్పించాను. దాన్లో రవిధర్‌కి 75గాను ఒక లక్ష రాయబడివుంది. మిగిలిన ఆస్తి ఆమె అల్లుడు శ్రీధర్ పేర రాయబడి వుంది. అతను ఎవరో మనకు తెల్సు. కాని ఎక్కడ వున్నాడో మనం కనుక్కోవాలి. అయితే ఇక్కడవున్న కిటుకు ఏమిటో చెప్పగలవా?" ప్రశ్నార్ధకంగా స్కాట్ వంక చూశాడు.

తలూపాడు స్కాట్. "విత్ యువర్ పర్మిషన్.ఇప్పుడు ఈ కేసు మంచులా కరిగిపోతూంది. రవిధర్‌కి ఇప్పుడున్న వీలులో ఒక లక్ష వ్రాసివుంది. కాని లాయర్ డైరీ ప్రకారం 75 వేలు రావాలి.లాయర్‌కి తప్పురాయాల్సిన అవసరం లేదు డైరీలో.

"అయితే ఇక్కడవున్న కిటుకు ఇదై వుండొచ్చు. రవిధర్ ఫోర్జరీలో దిట్ట అయిన రాజు సహాయం కోరి వుంటాడు. అయినా ఇరవైఐదు వేలకి ఇంత దారుణం జరిగిందనుకోను. రవిధర్ డూప్లికేట్ వీలు సృష్టించాడని అనుకుందాం. దాని వల్ల రవిధర్‌కి లాభం వుంది. మరి రాజుకీ, విశాలకీ ఏమిటి లాభం? ఇది మనం కనుక్కోవాలి.

"అయితే ఒక్క విషయం మటుకు నిజం. రవిధర్, విశాల,

రాజు కలసి సుశీలాదేవి మీద వల విసిరారు. యీ విషవలయంలో చిక్కి సుశీలాదేవి, లాయరు కూడా మరణించారు."

"అవును. మన వూహ కరెక్ట్! కాని ఈ రాజు ఎక్కడ వుంటాడో తెలుస్తే బావుండు" అంటూండగా బల్ల మీదున్న ఫోను మోగింది.

విష్ణుకాంత్ అందుకున్నాడు. అవతలనుండి వచ్చిన సమాధానం విని అతని మొహం ఎర్రబారింది.

"మిస్టర్ స్కాట్. రాజు హత్య చేయబడ్డాడు. రవిధర్ చంపాడని రిపోర్ట్. ఫోనుచేసిన వ్యక్తి తన పేరు చెప్పలేదు. ఆధారాలున్నాయట అతని దగ్గర. రేపు స్టేషన్ కి పంపుతాడట. హత్య జరిగింది ఎక్కడో చెప్పలేదు."

"డామిట్! ఇది మరీ చిక్కు తెచ్చిపెట్టింది" అన్నాడు స్కాట్.

తలూపాడు విష్ణుకాంత్. వెంటనే టెలిఫోన్ అందుకుని ఎక్స్ఛేంజ్ కి ఫోను చేసాడు, ఇంతకుముందు వచ్చిన కాల్ ఎక్కడ్నించి వచ్చిందో తెల్సుకోటానికి.

అవతలనుండి వచ్చిన సమాధానం వినగానే లేచాడు విష్ణుకాంత్. "కమాన్ మిస్టర్ స్కాట్" అని దారితీసాడు.

18

ఆగంతుకుడు ముందు పరిగెత్తి సందులోమాయమయ్యాడు. రవిధర్ పరుగు హెచ్చించాడు.

సందులోంచి తిరిగిన రవిధర్ ఆ ఆగంతుకుడు టెలిఫోన్ బూత్ లోదూరి బయటకి రావటం కన్పించింది.

ఒక్క అంగలో వెళ్ళి అతన్ని తన రెండు చేతులలో

ఒడిసి పట్టుకున్నాడు, ఆ ఆగంతుకుడు సామాన్యుడు కాడు. రవిధర్ కి సమఉజ్జి.బలంగా పట్టుకున్న రవిధర్ ని విడిలించాడు. రవిధర్ తూలాడు. అంతే!—

ఆగంతుకుడు తన చేయి గాలిలోనికి విసిరాడు. ఫట్ మని రవిధర్ గడ్డం పైన తగిలింది, కళ్లు భైర్లు కమ్మాయి.

ఆగంతుకుడు చేరువ అవుతున్నాడు. రవిధర్ మెరుపులా తన బూటుకాలు ఎత్తాడు. మరుక్షణం ఆగంతుకుడు బాధలో మెలికలు తిరిగాడు.

రవిధర్ అతని మీదికి లంఘించాడు. మెరుపు మెరిసి నట్లుగా, రివాల్వర్ తీసి పేల్చాడు అతను.

టప టప మని గుళ్లు రవిధర్ డొక్కలో గుచ్చుకున్నాయి. బాధగా అరుస్తూ కూలబడ్డాడు. రక్తం పారుతోంది.

అంతలో దూరంగా పోలీస్ వాన్ సైరన్ మోగించు కుంటూ వస్తూ కన్పించింది. మరుక్షణం ఆ ఆగంతుకుడు మాయ మయ్యాడు.

టెలిఫోన్ బూత్ దగ్గర ఆగిన పోలీస్ వాన్ లోంచి స్కాట్ దిగాడు. వెనక విష్ణుకాంత్ దిగాడు.

రక్తపు మడుగులో వున్న రవిధర్ ని చూడగానే ఒక్క అంగలో అతని వద్దకు చేరుకున్నారు.

"ఇంకానయం ప్రాణంవుంది" అంటూ స్కాట్ అంటుం డగా బాధగా మూల్గాడు రవిధర్.

"మిస్టర్, రవిధర్! ఏం జరిగింది?"

రవిధర్ కనురెప్పలు బరువుగా తెరిచి "హంతకుడు... అసలు హంతకుడు..." అతని నోట్లోంచి మాట రావటం లేదు.

ఆత్రుతగా వంగాడు స్కాట్. "చెప్పండి రవిధర్!"

ఏదో చెప్పటానికి ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు తన కుడి చేతిమీద ఏదో గుర్తు చూపించాడు రవిధర్. ఏమిటా 'గుర్తు' అనేలోగా అతని ప్రాణాలు గాలిలో కల్సాయి.

19

స్కాట్ వెర్రిగా చూస్తూ అన్నాడు. "అసలు మనం ఎంత వరకు కృతార్థులము అంటే- నిల్."

"నో! మిస్టర్ స్కాట్ మనం ముందునుండి అతన్ని మర్చిపోవటమే మనం చేసిన మొదటి పొరపాటు. దట్స్ ఆల్ రైట్."

"ఎలాగ? హంతకు డెవరు? అని మనము మధన పడ్తున్నాము. రవిధర్ చనిపోయాడు. రాజూ అంతే. ఇక మిగిలింది విశాల. ఆమెకూడా ప్రాణాలతో వుంటుందని ఆశ వుందా?"

"యస్. మిస్టర్ స్కాట్! మీరు కొన్ని విషయాలు తెల్సుకోవాలి" అంటూ అతనికి ఏదో చెప్పాడు.

"ఆల్ రైట్ మిస్టర్ విష్ణుకాంత్" స్కాట్ హడావిడిగా బయటికి వెళ్ళాడు.

20

అర్ధరాత్రి పన్నెండు గంటలయింది.

సుశీలాదేవి బంగాళా వెనక వున్న వాటర్ పైప్ పట్టుకుని ఓ ఆకారం పైకి పాకుతోంది. దాదాపు పది నిముషాల పాటు అతను శ్రమపడ్డాక టెర్రెస్ లోనికి చేరుకున్నాడు.

పైకి చేరుకున్నాక ఓసారి క్రిందికి చూసాడు. అంతా చీకటి. నవ్వుకున్నాడతను. కాని, ఆ చీకట్లో మరో ఆకారం వాటర్ పైప్ పట్టుకుని ప్రాకటం గమనించలే దతను.

ఆ ఆకారం సరాసరి లోనికి వెళ్ళింది.

అంతలో రెండవ ఆకారం కూడా అక్కడికి చేరుకుంది. లోనుండి మాటలు వినబడసాగాయి.

"నువ్వా?" అది విశాల గొంతుగా గుర్తించాడు టెర్రెస్‌లో వున్న ఆకారం.

"అవును. ఆశ్చర్య పోతున్నావా? ఈ హత్యలకి, ఆస్తికి మూలకారకుడ్ని."

"అవును. నిన్ను గమనించాను. కాని నీవు చనిపోలేదా?" నవ్వాడు లోనున్న వ్యక్తి.

"అతను డబ్బు తినే మనిషి. డబ్బు ఇస్తానని చెప్పి, నీతో పంపాను. పని పూర్తయింది. కాని దీని వెనక పూర్తిగా నా మెదడుందని మర్చిపోవాక. ఇక నీ సంగతి. నీవు వేశ్యవని నాకు తెల్సు. తెల్సే నిన్ను పావుగా వుపయోగించుకున్నాను. అందుకే అతనికి చెప్పాను. నేను చనిపోయినట్లు నీకు నమ్మకం కల్గించాడు. వెంటనే జరిగే ప్లాన్ నాకు తెల్సు. నీవు రవిధర్ సహాయం కోరావు. రాజు చచ్చాడు. రాజుని చంపాలని కేవలం ఈ నాటకం ఆడాను. ఇందులో నేను పావులుగా వుపయోగించినవా రెవ్వరూ బ్రతికి వుండకూడదు. అందరూ పోయారు. ఇక నీ సంగతి?" అంటూ అతను జేబులో నుండి కత్తి బయటికి తీశాడు.

విశాల ప్రాధేయపడ్తూంది. అతడు వినలేదు. ఒకడుగు ముందుకు వేశాడు.

"వద్దు! నన్ను చంపకు!" దీనంగా అర్చిందామె.

టెర్రెస్‌లో వున్న ఆకారం పరిస్థితి గమనించింది. వెంటనే లోనికి వెళ్ళింది. లోనున్న వ్యక్తి మొహం కన్పించటంలేదు.

"మైడియర్ ఫ్రెండ్! మర్యాదగా దయచేసి చేతులు

ఎత్తు" ఆజ్ఞపించిందా ఆకారం రివాల్వర్ గురిపెడుతూ.

లోనున్న వ్యక్తి అదిరిపోయాడు. వెంటనే చేతిలోని కత్తిని ఆ ఆకారం మీదికి విసరబోయాడు. కాని అంతలోనే రివాల్వర్ పేలింది.

"అమ్మో" అంటూ లోనున్న వ్యక్తి కత్తి వదిలేశాడు.

అతని గురి తప్పలేదు. బుల్లెట్ హంతకుడి చేతికి తగిలింది. గాయం నుండి రక్తం కారసాగింది.

నిప్పులు కురిసే కళ్ళతో రివాల్వర్ పట్టుకున్న వ్యక్తి వంక చూసాడు అతను.

"నాకు తెల్సు మిస్టర్ నీవే హంతకుడివని" గంభీరంగా అన్నాడు, రివాల్వర్ పట్టుకున్న వ్యక్తి.

"మిస్టర్ స్కాట్! మీరు నిరూపించలేరు" అన్నాడు హంతకుడు.

నవ్వాడు స్కాట్. "మీ సంభాషణ అంతా రికార్డు చేశాను" అంటూ విశాలవైపు చూసాడు.

ఇంత మంది పచ్చినెత్తురుతో ఆడుకున్న హంతకుడూ, ఆ సెక్సు కోసం ఇంతటి విషవలయం సృష్టించిన తుచ్ఛుడూ అయిన శ్రీధర్ తలవాల్చేశాడు.

—:ఐపోయింది:—